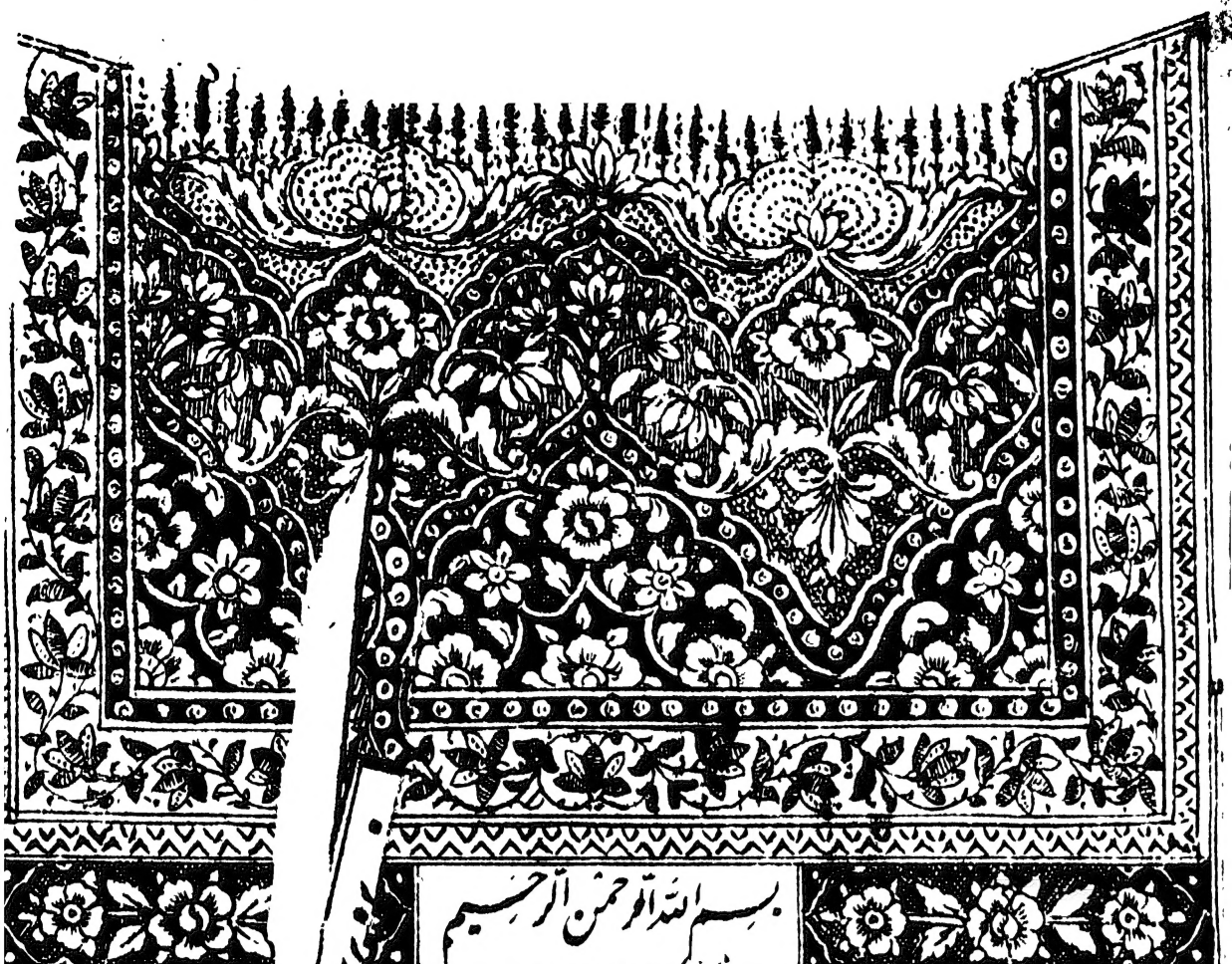


Cal. Coll. 176

نومبر ۱۷۶
افلوقی و فرستالیم

بیتامین و پیتا

در طبع مندر و پیتا و طبع پیتا



بسم الله الرحمن الرحيم

قال الشيخ الى مولاه يعني به عن سواد الواقف بالمعالي من الولد والوالدة ابو الفضل محمد بن محمد بن خال الله عو بجوارح
وبه محمود بكل اللغات وطلبها وشكره وبنو شكور على نشر البساتين قلبها واصل على معالي منظار الرسالة العتيقة
محمد الذي تحدث به على الناس العربية وقد نلت له كل صعبة آية وعلى الذوي الشاطن لفضاح وجملة والى الموام
بارواح وسلم تسليما وبعد فان صحاح اللغة دواء لعلته لتمام الجبل وشفا لثقلته لذوي النسل بل منحة من لغار
مستقيم ونعم الله لقد جلي به بحر جوهري ويا بان فيه فضله وظهره فله دره ثم الله ورا احسن تربيته وتقن
اضاعاف ما يكافيه ولقد كنت ربيته من الزمان في قطار به بشر ان تسيروا مستكنا حتى ظفرت بمتعة محضه بخزانة كتب الله
بكا شغرد مستعمدة مباني السعادة بقاء بانياتي اربع مجلدات فكم فصحاح كاسمها غير مقام فمخلى شتغالها على الال
بالانجاز شغرها فلما قام رحلي وقعدت حتى ابي انجد وهرى باوعد مناتي لي بعد ان تحوت الله تعالى به الطراز
الما في تحرير الال بجاز فيه الال انخاب تجبب الال طلة والاطاب معرضا عن المستشادات بالاشعار دون الال ان
منها الال ابا تا فلما ل حيث ضطرت فيه الال لال لال ان صا الكتاب حمد الله طيب غاية الاطاب في اشعار الاش
بالغاز سنينة مطروبة اللغة من انواعها لثك ليشرك في استفادتها الال واساط والاحداث وخذت عن الاسم و
وركت عن خلاف الالاب لاصاد بعينين غيبت بها غني فلي الماضي والمضارع الال اختلاف فيها واقع
اولا ثم فسر الال انواع تلك الحركات بحالها لاني لال ان مجرد الال لم يترك في الكتابه وسمي ورا صطلمت ايضا رقيقين منه
من بعينين مع بيان المصدر من باب اجد و با ب من حيث بظنة ايضا في المتروكة معني آخر من لسان الال اصا
في تربيته احسن لسانني ونفقت تكرير اللفظ عند تقرير المعاني ليصغر حجم الكتاب ويخفف التحمل والاستكتاب

قال الله تعالى وحصل اليه الحمد الله
وتجلى ميدان الدلالة رتبة ومكانا
يحلح حلوته متصلة الصباح
رب كل سقيم ومنهج بطا الى ادب
بديته بغير الله عليه فيه كفاه
رسته لاصا جيته البرانية مسود
بجاز وطا لني من فبذله الال بجاز
الاتي واتي على غير حاجتي وعدا
الاليات الال انما اورد
رويان الال انساب في تحميت
صدر حاله التحريف الال
برقت اختلاف حركاتها
بين موضع الاول في الال
تة اوقه نفقت الال
حيثما للكتابة وترتبا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کذا لکما یقال للفرقة غنى وللعادين على اقدامهم على حج بالكسر اسم فيه حجة بالكسر كيار حج کردن هومن الشواذل ان لقياس بالفتح
 وسال وزمركوش حج جماعت فوالحجة ما حج ذوات الحج جماعت وذوات القعدة كذلك امرأة حاجه ونسوة حاج بيت
 الله بالاضافة اذا كن حججن وان لم حججن فمن حج بيت الله فستضرب البيت لانك تريد التوبين في حجاج الا انه لا يضر كما تقول
 هذا ضارب يدر من ضارب زيد اغدا فيدل بحذف التوبين على انه قد ضرب وبانباته على انه لم يضر به وحجت فلانا اذا بعثته حج
 وحجة التوبين للعرين حجة بالضم هم حج غلبه کردن به حجت تقول حاجه حجة ای غلبه بالحج وفي المثل لم حج فمورحل نجح حج ای بدل
 وسيل فزودن بجر است بحت علاج فموج حج حج بالكسر ميل جرات مرد حجت گوی حج ای مختاصم حج بالفتح والكسر استخوان
 البر حجة ميان راه حجة سپاسی باز رفتن یقال حملوا عليهم ثم حجوا وقصد سخن کردن و باز ایستادن حلاج به فتمت حنظل که صلب
 وسخت شده باشد حجت کی و من احد حجت شجرة الحنظل حلاج بالكسر كثر به ومحفه زنان و بار حلاج بالضم و احد حج جماعت
 وحجت البعير ای شدت علیه الحلاج حجة لغة فی حلاج خد حج جماعت حلاج چشم انداختن بر چیزی یقال حلاج بصره
 ای راه به و حلاج بسم و حلاج بذب غیره ای راه به حجج نگرین حلاج بالضم نام مردی محمد حج تابان و روشن یقال
 حلاج ای فتل و احکم رجل حرجان کسر الراء قصیر مکان حرج بفتح الراء و کسر ای ضیق کثیر الشجر قوی قوله تعالی یعمل
 صدره ضیفاً حرجاً بالفتح والكسر هو مبتدأ وخاد و فرد و ذلف حرج به حجت تنگی و تنگ شدن عرع کافه و بزه و ناقد و از بار یک
 و چهار چوب بسته که مرده برو کنند و سیاه شدن چشم و گشتن و حرام شدن یقال حرج علی ای حرم حرجه گروی از اشتران و دختستان
 حرج حرجات جماعت حراج بالكسر کذا لک یقال حرجه ای آنکه خرج تنگ کردن و حرجه ای تمام و حرجه الیه ای الجاه حج بالكسر زده و گشتن
 بای و بیره مگت از شکار و کلب مخرج ای مقلد بالحج حرج بالضم حرج حرج ناقد و از خانه حراج جماعت حرجه غوغا و گشتن
 مرک و تردد و زدن حال و تردد و آواز در حلق قال ابن السکیت حرج هو حرج یعنی آشام حرج بالكسر باقی مانده آب و حوض
 احتجاج جماعت و حجت به الارض ای ضربت و حجت النار و قد تدا و اخضع الرجل ای التنب غصبا و فی الحديث من شار ان
 یخضع فلیخضع ای فلیتق من الغیظ و لیتشق حجاج متشابه اللام لکن و انما یشتاس باهم فای حجاج بینه بیر و کن کردن از تخم
 عرع فاضله که قطن حلیج و مخلوج نعت من حلاج بینه بیر و کن کننده حلیج محلیه بالكسر تحت حلاجی حلاج امین و یقال حلاج
 القوم یلتم ای ساروا و یقال بینا و بینم حلیج بینه و فشار ده حیک شتر که دردی خرا تر کرده باشد حلیج بینه بزرگترین و چیزی
 خرد گزین حلیج الجبل ای قند فلا شیدا و حلاج بالكسر نامی دم زرگر حلیج و اجنه ای مله و انج کلامه ای لواء کما یلویه المخذوم حج بالكسر
 اصل یقال عادلی الحجة و بینه و دل و میان هر چیز حج الیل دل شب و حج الظلام کذا لک حاجه نیاز حجاج حاجات عباد حجاج
 کذا لک علی غیر قیاس کانهم جموعاً حاجه و الا همی نیکه بخروج عن القیاس الا فهو کثیر الاستعمال حجاج حاجه یقال بافی صد به حجاج و لا
 لوجار و لا شک لا مرته به معنی واحد و یقال لیس فی امرک حجاج و لا لوجار و لا رویعة و یقال کلمة فار دانی و لوجار و لا لوجار ای
 فار و علی سودا و لا بضر ای لا فیه و لا خسته حرج نیازمند شدن عرع فی احتیاج کذا لک حاجه الیه غیره و اوج الیه ای احتیاج
 مستعد لازم حاج نوعی از خار فصل الحار حجة بعضا ای ضربه به و حجاج بهای حق خبر حجة گوارندگی عید و هم خبر حج ای
 نام حج حجاج باد سخن در بیان حج سخت گذشتن باد و سرور گشتن شدن و گرفته حال گشتن و انج الحجل فی سیه و اسر حج الله
 حجاج زادن شیی از دست وضع عرع فاک حجت الناقه اذا جارت بولاً قبل الوقت فی حجاج و الولد حجاج و النکان تمام الخلق فی حجاج
 کل صلو لا یر فیها بام الکتاب فی حجاج ای نقصا و اجبت الناقه اذا جارت بولاً با ناقص الخلق و ان کانف ایامه و الناقه مخم کسر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الموضع كما قال تعالى نعم الثواب حسنت ثم نقضاً فانتهى على المعنى اذ هو بالجمع القلة يارود وجميع الكثرة والدائرة هم ذبي اخص من الدار وايضا
ماه ودارة القمرة لانه ديار دورتي كسي يقال ما بها ديار و دورتي اى اجد واصلة ديار فالواو اذا وقعت بعد ياء ساكنة قبلها ففتح قلبت
ياروا و غمت مثل ايام و قيام و دور و دران گردیدن **ع** **قاصده** دارة متعدية تدوير كذا يقال في ديرة و مدورة كذا ايند كن خير ايا
دوره دارة معالجته كردن و دورتي روزگار و دورتي فروش و هو موصوفى اى اين هو فوضه بالبحر من فيها سوق كان محل البياسك من
ناحية الهند و في الحديث مثل الجليس الصالح مثل الدارتي ان لم يجدك من عطره علقك من ريحه و هذا و ذل ففتح دارة خط كردن ان في الفرس شانه
عشرة دارة و نه بيت قوله تعالى عليهم دائرة السوء و ارجعت دارة نوعي ارد كو ما دور يا ضم نام بت و قد ففتح و كشتن سر بختي يقال ديار ازل
اى اصيب بالدار و يركب اى ترسانان و اصله الواو اذ ايجاعت في رتي صاحب بر قال ابن الاغرابي يقال للرجل اذ ارس انجابه بوار اس القير
و هو ر و تكار و هو رجاعت و همیشه فرو و آمدن يقال هرب **ع** **بفتحها** دهر ديار و روزگار سخت و دهر دهر كفو لم يمل لائل و ابد و ابد
و يقل لا انك هو الداهرين يعنى همیشه و في الحديث لا تسبوا الله هرفان الله هو الدهر لانهم كانوا يضيفون النوارل اليه فيقول لهم لا تسبوا
فاعل لك لم فان ذلك هو الله تعالى او يقال ماذاك بمرسى اى عادتي و ما دهرى بكذا اى ما همى كذا دهرى بالضم سأل خورده
دهرى بالفتح انك عالم را قد كيم كويد و هورة گرد كردن يقال و هورت الشئ اذا جمعتهم ثم قدفته و يقال هو يد هور اللقم اذ اكبر **فصل**
الذال في آراء غالين كسي را بر كسي و راد ليري كردن يقال ذرت عليه و رميدان و كرايت و دشمن خيز را و عادت كردن
بجيري يقال ذير بامى اعتاده **ع** **كافه** و في الحديث ذير الناس على از و اهن يعنى نفرن و اجتران و نشتر امر آة ذير بلا اى
ماشرة ذيرة اى كريمة ناقة مذكرة كذا و چون بچيز ايد از و كبريز و دنفرت ايش و يرنشتر مثل زير **ع** **قاصده** كه ذخيرة بخي و ذير يا ضم
بخي نهاون **ع** **بفتحها** اذ خازنك اذ خازنك ايسست كه انك اوم خازنه ذرة مورچه و ذل جاعت ايضا نام مردى ابو ذر كيت مجابه ذير اكنان **ع** **قاصده**
بضم فزنان و ذراتى ذرات جاعت و ذرة ذيرة دارى برا كندى اذ ذرة جاعت ذرة و بالضم بر اكنان اقباب نبات **ع** **قاصده** ذرة ذرة ذرة
ناقه يقال قهر ذر بلا و يقال في فلان ذر اى اعراض غصبا و عجز سائيل **ع** **بفتحها** اذ عر بالضم اسم فية و قد عر فو مذ و عر امة ذو و يفتح
من سنده اريتم قهر ذر بستان او دست نمند و نشتر كوشه ذر و الا ذر انا م ملكي از طوك يمن و ذر بوي تيز خوش نا خوش بوي آمدن
ع **كافه** رجل ذوى الضمان و خبث بى يك اذ فوم شك تير بوي روضه ذرة مرغزار بوي اذ فوى بالكسب كردن و پس كوشن شتر كوى
كند يقال نه و ذرى اسيله بلامتون لان الفها للثانيث و بعضهم يوثق في النكرة و يجعل للف للاحاق بدم و الجمع ذريات و ذر كفتح الراء و
الالف في تقدير الانقلاب عن الياء و من ثمة قال بعضهم ذر مثل محار قال ابو زيد يعبر ذر بالكمشة ذرة الراء اى عظيم الذرى اذ ذرة ذرة
والذ ذر الشاب لطول التام الجود و الذ ذر عيشة خبيثة الائمة الاكاد المالان كلها عن يعقوب قال كيتبة ذر اى اى سكة من الجدة و صدقته
و كثره مذ كير عمت على غير قياس فراقين الفصل و المصنوع ذر و ذكر ان ذكارة جماعت على غير قياس مثل حجر و حجارة و اثن كير
و بارك و مانند آن خلاف الاينث ذر و البقل تره كه در اهر بطر شود و سيف ذر و ذر شمشير اذ ذر كذا مائة شتر مانند ذر و خلق و خلق
ذرة ذر للرجل و اللطف بالضم تيرى مرد و شمشير و في الحديث انه يطرف في ليلة على نساء و يغسل من كل واحدة منهم
غسل فسل عن ذلك فقال انه اذ كير يعنى اثنه رجل ذير و ذر نيكو يا و كير ذرة تذكر بى منسوب كردن خلاف الاينث
ذر ذكرى اذ كره يا و كردن **ع** **قاصده** ذكر ايضا اذ اذ و ثنا قوله تعالى من و القرآن ذر الذكر اى
ذى الشرف و يقال كم الذكرة من ذل ك اى الذكور و يقال اجعل منك على ذكر بضم ك لانه
ذكر يا و آوردن اذ كرا يا و دادن و به زادن مذ كرن سپر زانده و ذكرا اين من كه به سپر زانده و كير يا و دادن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بعضه قلت یا رجل کما تقول یا زید لانه تعرف بحرف انداز و قصد و ایضا نشان کردن برین صورت عرض که هر کلمه و فعلی را بران عرضه کنند عرض
تربتی بود آنرا اگر خواند عرض بلکه شرح ادراک عرضه بافتخ بنیاد و شدن **عرض** بجهت اقبال عرض اشئی عرض عرضا شال صغر بعض عرض عرض
بالحکم نصحت من و فلان عرض بطمان عینی تو اگر عرض ایضا بزغال یکا یکا گفت گشتی نه بانگ حرکت آمده عرضان باضم و بکسر جاد و ال دنیا بقبال
ال دنیا عرض کاخر یا کل منها هرواضا جرو و نشکر بقبال قد فاقه عرض و بقال اصابع هم عرض علی الاضافه و جبر عرض تیر بانگ که بگیری انداخته باشد
و بروی آید و بقال عطفنا عرضا یعنی بی قصد بود و عشق آورد و بخت شد م عرض روی زد رسیدن از چیزی و بناد و از رفتن و بناد و در کردن و شخصی
کردن بزغال را و آنچه و از دو پس زدن و پدید شدن بقبال عرضت اشئی فاعرض انی ظهرت فطهر کما بقال کسبه فاکت همین بناد و دست دادن
نیگونی درست ایستادن آمو و شکاری تیر از عشق را و بقال م عرضا حیث حیثیت ای وضع و هیچک حیث حیثیت و لا تبال شیافه المکنک لک و از آن
فلان عرضا می استادن بمن المکنه و لم یال یکن من البعته عرض بر بنیادین چیزی حاصل شدن پیش پیوسته و کشتی کردن سبقت بکنید و بیشتر
نوسن سوار شدن پیش آمدن کسی بقصد وی بقال عرض لیم علی قبل قبله فاه و قله و عرض اذن لشکر اذن خود اقبال عرض العارض المجدد و عرض
هم و عرضت علی الدابة اذ اکت وقت عرض را کبار و از میانهای ماده آغاز کردن کار را و غیبت و غیب کردن کسی معارضه عرض و دشمن از کسی
و برشتن و مکافات کردن بدینچه دیگری کند و مقابل کردن کتاب باناب و کبارها و بنو احوی شدن و بنیادین من کسی در راه و پیش آمدن ناقد را
بفعل از جهت گشتی بقال ضرب النحل النافه عرضا عرض بالکسر و اع بر بنیادین سرین تور و بقال مجز و عرض طارض الشجر و الشکر لعیفه نافه و معنه بالکسر
و فتح الراء مع النون الزائده بنشاط راه رنده یکدیگر و بقال هو یعنی العرضه و یعنی العرضی از منشی مشتبه فی شش فیها یعنی من نشاطه و نظرت اید عرضه و عرض
انگرمیتم به بنال جنیم و بقال فی تصغیر عرضی عرضین ثبت انون لاهنا محقه کشف الیاد لاهنا غیر محقه عارض بر برکنده و رافق و منه قوله تعالی هذا عارض
مطرنا ای مطرنا لانه معرفه لا یجوز ان یکون محقه عارض و مکرره و لرب انما فعل مثل فانی الالسا المشتقه من الافعال دون غیره و لا یجوز ان تقول هذا
ربل غلامنا و قال عرابی بعد فطر رب صامع لیل بصوره قائمه لن یقومه فجله نعمنا لشکره و ضافه الی المعرفه و کرانه رخسار مردم بقال همان خفیف عارضین
سبک می بود و دایره نفقه عارضی نفقه عرض الفم دی بعد انشایا من الانسان و کوه بلخ بسیار و عطا عارضه حسب عوارض جهاد بالاد و شعیبان
دره و طبقه عوارض جهاد نافه که اورا فنی رسیده باشد و سبب آن و را بکنند و یقولون بنو فلان لایا کلون الالهوارض ای بنجرون الابل الامم و
بصیبا یعنی بنم بک بقال فی اللحم عبط نه ام عارضه فاصیطه الذی یخرج من غیر عله عوارض انیم کوی مد و مار علی که گور حاتم برانجاست و بعض خلاف
تصحیح یعنی بکایت سخن گفتن متعده بالاد و الالام بقال عرضت بفلان و فلان اذ قلت قولاً و انت عینه و منه لعارض فی الکلام و می التوریه بکشتی
عن اشئی و فی مثل ان فی لعارض مندوخته عن الکذب می سخته و پیش آوردن کسی را بر کاری بقال عرض فلان فلان لکنه افترض بود و هر حل
عرض ای تعرض للناس باشد و عرض لکاتب ذلتب متجاد لم بین کیم عرض گوشت نیم جوشن بالصاد غیر المعجمه که لک و بناد و کردن چسپه را عرض باضم
را و آوردن حمام و جران عرض بناد و کبار الکبیر قوس عرضه ای عرضه تعرض چهار بایان تعرض پیش آمدن کسی و از نشدن و بچپ دست رفتن
ستور بر کوه نزد سواری عود من نافه که ریاضت بنافه باشد و جزو آخر صریح اول از شعرا عارضین جماعت و جمع علی غیر قیاس گانه جمع عارض
عارض لکنه میزان شر و او موث است و راه در کوه و نام که و مدینه و حاجی آن شهر که خارج و از بی معنی و معنی سخن بقال عرفتی بی عود من کلامه
ای فی محواه و معناه و میرانه چیزی و جا که پیش آید حاجت عرض انیم کرانه از هر کسی بقال نظرایه عرض وجهه ای صریح وجهه و فلان بی عرض فلان
ای فیما بینم و همین عرض اناس ای من العائمه و فلان عرضه فلان ج و نافه للمحارده ای قویه علیها و فلان عرض سقاری قوی علیه عرض نه و بعبر
السفر و تجاری بود و فلان عرضه ذلتب عرض نه لک ای معترین له و غیره بجهت اقبال عارضه بجهت اقبال عارضه بجهت اقبال عارضه بجهت اقبال عارضه
عرضه للناس ای لایزالون یعنی فیه و جملته عرضه مکنذا ای بجهت نصبت له و قوله تعالی ولا تجلوا الله عرضه لایا کلیم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عمر بنی المده تعالی عنده از سافری عقب مضان قال ان الشهر قد تسع فلو صمنا يقينه وفرو واقفون حال کسی شصته راندن بریدن لفظ کس مع
سفع موی پشانی گرفتن مع نفجها و منه قوله تعالی لنسفعا بالنا صیه و يقال بهضه من الشيطان کس مسوخن تش و موم روی
و رنگ داندن سوانع رو سوختگی سفعه بالضم سیاهی که سرخی زنده سفع لغت منه و سیاهی سرخ زدن سفا که بوتر بزرگ کردن سفع یعنی
ببال زدن کبوتر و مرغ یکدگر را سافعه کدک سفع بهضم ناحیه می لغت فی صقع و يقال ادری این سفع ای بهضم سفع بالفتح رفتن بنگ کردن
خروش مع نفجها و ابصار کدک خطیب سفع ای کبج مثل مصف سفع بالکسر روی بند و خرقه که بر میزدند تا رینا نشود و خیری که می نه
راوان استوار کنند و کدک صقاع شقوع تعریف شکر که بختین سکون را و دفع القاف می نه از الذره یعنی بکمی از زدن بی خمر بخش سفع
رفتن مثل سفع و با در این سفع و سفع یعنی تشنگی سفع یعنی گوشه رفتن بسیار بودن در کار باطل سفعه بالکسر خیران و اخرج سفعه تشنگی
سفع مصدر منه مع نفجها و نام نوی بدیده و تشنگی ای سفع جماعت تشنگی بالکسر شفاف کوه و بالفتح ایضا اسلخ عت سلع بالتحریک خست بانه کوه
پای مع کافه السلاع کدک سلفع مرد دیروز در از زبان بیابان و استوار دام ماده سکی سلفع جاسخت اتباع لقمع لقمع سلفع زن
خشک نبات و بلاغ و سلق سلفع درخت و يقال للخصی ذاجعت علیه الشمش سلفع بالربیع سمع شغلی بکون واحد و جمعا قوله تعالی ثم
العدی فلو یوم علی سمعهم و منی الاصل مصدر فیکج علی سماع و جمع الجمع ای سمع و دون مع کافه سماع مثله صله بالی و اللام قوله تعالی لا سمعون الا
الا علی و قوله تعالی لا سمعون هذا القرآن و يقال سمع الی ای سمع منی و سماع ای سمع مثل دراک و مناع یعنی ادرک و مناع و يقال فعله ریا و سمع
ای لیه الناس یسمعون و سماع گوش بشنیدن صله باللام قوله تعالی فاستمعوا له الشمع گوش نهادن سوگس صله بالی فاذا و نعمت قلت سمعت و قرأ
قوله تعالی لا سمعون الا بالادغام تسامع و یکر شنیدن سماع شنو شنیدن سخن و شنام دادن و گوشه ساختن و لوا و سر و گفتن سمعت
زن سر و گوئی و قوله تعالی را سمع غیر سمع الا سمعت قوله تعالی البصره و اما سمع علی التعجب سمع بالکسر نیکو و يقال
فمب سمع فی الناس فیت نام نیک میان مردم و بجه کرک از گفتار و فی الشمل سمع من سمع تشبیه کردن و الحدیث من فعل کذا سمع الدابة
خلقه یوم القیمه و تشبیه کردن بر داشتن گمانی از کسی منتشر کردن ذکر وی متعبد بالباء و شنو شنیدن او از کسی سماعه سمع گوش سمع ایضا گوشه
و سمع شنوده و شنو شنوده امر او سمعت نظرت بضم او و لها و التثما و بالکسر و فتح التثما ایضا و فی التثی اذا سمعت بت فلم تر شیئا تظنه تظنیا و ک
الا حمر کبر او لها و یفتح التثما و شنیدن لساکنه مغنه مغنه سمعت نظرت کالمرج حل القننه ان لآثره تظنه الباء فیها السکت و قد اجری لوصول و ب
الوقف فی تره سمع خرو و هو فعل لعل سمیع یفتح السین بهتر سماعه خوب شنیدن مع بضمها و اصل سماعه و امر او سمعت خوب شنیدن سماعه
وقت کرد در باشی و قیامت سماع ساعات جماعت ساعه سوعا زمان سخت مثل لیل لیل و ساعه من ساعه کالمیا و منه من الیوم و قال جابعد
سوع من اللیل و بعد سوع ای بعد و منه اجنی بعد از آرام شب سوع ایضا نام بت قوم نوح علیه السلام ثم صار لهندیل ساعه عمل گدشتن سوعا سوع
بیکار ماندن آن مع فاضله و منه خالع ساع و باقیه سماع و رجل مضیع سماع ای بومضیع و سماع سوع رفتن آن شراب هر دو سماع
مثله سماع کا مکل و بالکسر ایضا مسیعه بالکسر اندوه فصل الشین سماع بالکسر و سیر از طعام و سیر شدن تفضیل جوع شبع و الجوع و اللم
و من غیر و مع کافه شین سماع بکون مقدار سیر از طعام سماع شین لغتان منه و امر او شعی الخلی الی اذا طلایه من سمنها و سمنوه آمدن از پختن
یقال شبت من هذا امر و رویت استمنه که منته شماع سیر کردن داندن و رنگ سیر خوراندن جامه را ثوب شین الثقل بسیار سمان متشبع خود را آینه
زیادت روزه خود را زنده بدان فی الحدیث ان لا یملک کالبس فی زور شبعه بضم مقدار کبیر از طعام قد شبت غمزه اذا فارت الشین ثم الشین شبع
بالکسر و شبعه عت شعی اعمه بر دبی و دیگر نمودن و مخاف مع بضمها شماع بام بضم لغت منه و بالکسر ایضا قوم شبعه بفتحین و شبعه بالفتح و بالکسر و شجاعان
مثل غلام علی غلمان و رجل شجاع و قوم شجاعان مثل جریر و حیران و شجاع مثل نضیه و فقها و امر او شجاعه شجاع بالتحریک سبک بر داشتن ستور و دستور

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شش در خن و نیند مع بفتحها طعنه کردن خون در دست بجهت شستن و بزرگ کردن و بزرگ کردن
 منقعه بهر کس که در پاره‌های منقعه با شش نغز و در چاکله‌هایش خاک شده و بعضی که در منقعه مهر اندین بر علی‌الطبع مع
 بفتحها شش با فتح و در وی دانه می‌باشند و بعضی بهر مصدر منقعه دار و ان لغت مع بالضم کو شستن کام نغز و جابجایی
 الاس و منقعه بجهت شستن و ان سبب جابجایی و او و با نغز و شش و بعضی بهر جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 خط و نغز و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 نافه کنند و می‌گویند تا بهر کس که در پاره‌های منقعه با شش نغز و در چاکله‌هایش خاک شده و بعضی که در منقعه مهر اندین بر علی‌الطبع مع
 چون که در پاره‌های منقعه با شش نغز و در چاکله‌هایش خاک شده و بعضی که در منقعه مهر اندین بر علی‌الطبع مع
 بوقت شستن و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 خور و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 من الطبع و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 موت سبب شستن و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 سید کردن بر پاره‌های منقعه با شش نغز و در چاکله‌هایش خاک شده و بعضی که در منقعه مهر اندین بر علی‌الطبع مع
 خانه ساختن و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 قطع کل شش و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 الارز و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 قلت بالمتارف قال انت حق و متارف که ما بهر متارفانی قال نور بدلت الاعرابی الجنبی قال المتکالی قلت المتکالی قال المتارف
 قلت بالمتارف قال انت حق و متارف که ما بهر متارفانی قال نور بدلت الاعرابی الجنبی قال المتکالی قلت المتکالی قال المتارف
 ایساف چشم آوردن ایساف سوف در و داند و کمین شونده و متکالی سبب ایضا شستن که اندر کمین بنده و جابجایی و ان سبب جابجایی
 که خیری نرو باز و یوسف ثلث لغات نام پیغمبری و بالهمز ایضا لغات نام دوت ششفی بالکسر در ششانی جماعت اصف که نصف یا کبریا
 و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 نقا اتباع و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 بالان خرافات جماعت یکایف بالان بهر ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 تمام الف واحد و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 هزار تمام کردن شدن و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 لاولف و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی و ان سبب جابجایی
 خورفتن و دوتی گرفتن کسی یکایف مع کافه بالکسر دوتی و بار و دوتی لیلی مثل و هم و الالف جمع لیلی
 مثال شش و بتابع الف خمر بنده و هزار دهنده الالف جماعت مثل کاف و کفار و الالف الالف و الالف الالف
 یکایف بقال الفه اولف ایلاف و الفه الموضع اولف موالفه صار موالفه فاعل واحد الفه الفه خورفتن لیلی
 ساز و ای داند و و جبرایا هم و منه الموالفه قلوبهم و هزار تمام کردن بقال الفه موالفه ای کلمه الفه الالف ساز و ای
 باهم الف ایضا ساز و ارباضن کسی را بر چیزی صله بعلی الف بی داند هر چیزی صیر من می که الالف الالف الالف

[illegible]

متخلف مرد که به جامه حصفت با تو یک گز خشک باز خشک شدن است **ع** کما حصفت در دست خود استوار حصافه مصدر منه **ع** بصفتها
 حصافه استوار کردن کار او استوار یافتن برین و بشناب گذشتن از شخصیت فاقه مصانوت منه استحصاف استوار شدن و سخت شدن
 روزگار بر کسی صلت بهی و نیک شدن سرچ یقال **ع** حصفت حصته نوردن با نکاح حصت نشانه و تیغ مجربانی خفاصه حوزه شتر مرغ خفان بجا استوار
 فیه المذکر و الموث و خدمتکاران خفان ایضا پمانه تا بهما بر شده حصت خفان بر نموده کردن زن روزگار موسی **ع** فاکه یقال
 منه حصت المرأة و حصتها و حصت ایضا و اگر در آمدن چیزی را قوله تعالی و تری الملائکه عاقبت من حول هم من زهدت کردن **ع** حصته یقلن
 خفان و قنا یلقن حصتی من منشا و تحفظ علینا و عاظمه و قیل نه حصت و یقال لفغان خفا و لاریت و نیکساده کردن لب را از موسی و بر نموده
 موسی کردن سر **ع** فاکه حصفت با تحریک بری عیسی و کمال یقال حصتهم الحاقه تخفیم و هم قوم محفوظون اذ کانوا محاطین بحفوف لی روغن با نون
 سر **ع** فاکه حصاف لی روغن که نشستن بر راندن و آواز آوردن از سبب بر او نیدن لخصف آواز آمدن آواز آوردن و آواز کردن بال
 منع و بر برین خفان با کسر موسی گرداگرد سر خفان خفان دو گرانه بر خری تخفیف گرد خری در آوردن خفان خوردن آنچه در یک باشد
 از طعام اشتقاق خوردن آنچه در جام باشد از شرب تخفیف با کیری قبیه و جابج با کیری باقیه **ع** حصفت با کسر یک نوده که خفان خفان عت حقیقا
 خم کردن یک نوده و ماه نو یقال حقوف ابطال ای عموم و فی الحدیث از بر بعضی خفان فی خل شجرة ای سخن و سواد ای سخن و تثنی فی نومه خفان
 و یا رعا قوله تعالی و اذ کرا فاعادوا ذلک قوم بالاحقاد حلف ابکون اللام و کسر اسوگند خوردن **ع** فاکه حلف کذلک هو احد اجزاء
 المصدا و علی مفعول مثل المجلود المفعول و المصور حلف سوگند دادن تخلیف استخلاف کند لک حلف ابکون سوگند و عهد می آید عهد کردن با هم
 تحالف و اتحاد و فی الحدیث نه حلف من قریش و الانصار یعنی نمی بینم لانه لا حلف فی الاسلام و حلف هم قوم من نقیض و یقال هم سید و غطفان
 و انهم علی التمام حلف هم سوگند و هم عهد حلفان و عهد و طی ایضا فراه و سید حلفان لسان نیز زبان و یضح حلفا بالفتح و المده حلفه
 بفتح اللام یک بن است و قال ابو یزید مثل طرقة و طرقة و فضا و حقه و قال الاصمعی حلفه بکسر اللام و ذلک حلفه بفتح الهمزة حلفه با تحریک
 بای چاکه سبب ای سوگند بکسر و خف لغت منه و نام مرد که او را صخر میخوانند و یقال ضرب فلانا علی رجليه حلفا حیف سلمان در است و بن
 تخف سلمان کردن یقال تخف الرجل اذا عمل عمل الخف و یقال خفن یقال غزال و قسام و تعبده خفا نام سبی نام بی حنیفه بدرجی از عرب
 ابو حنیفه کتبه نعمان بن ثابت الکنونی و هو الامام الاعظم رحمه الله تعالی حوف از راز روست که زمان حاض و کوکان شونده حافه کرانه حاف
 اواد و دو کرانه و او تخوف از کرانه خری که کردن حیف جو سوخته کردن **ع** فاکه صلت بهی تخف مثل تخوف فصل الحار حنقه
 نوعی از رفتار خف کسرتین قبله خف شگ زیاده انداختن بهشتان **ع** فاکه مخدنه خلاخن خدوف ماده خریز و خدوف و خدوف با هم
 باز بجه کوکان که حرم پاره که در ارسینا میکنند و او را میگویند و او را و آوازی می آید خذاریف بجا و یقال ترک لبس و رسته خذاریف ای
 قطع خذوف با کسر نوعی از شوره گیاه خذرا قه می خروف میوه جیدن **ع** فاحصه یقال خرف افکار و خرفتهای حشمتها خرفه با نصم
 آنچه حشید و شود از سوره و یقال التمر خرفه اصنام مخرفه تان و راه مخرفه ننی حدیث عمر ترکم علی مخرفه انهم مخرفه بکسر و و احر و با بفتح
 بر و سبب که نشستن بر خرف خف که خراب از و باز کرده اند خریف تیراه خرفی بکون حرکت تیرای خریف ایضا باری تیراه یقال قد خرفا و خرف
 الارض فی خرد و باران تیراه رسیده و خرافه معامله تیراه کاشا هره من شهر خراف بره تیرای زادن کوسند یقال نه شاة خرف و تیراه و آمدن قوم خرفه
 با نصم نام مرد بوی زده که هر چیزی که میگفت از بر یا آنرا بر دفع میدادند و هر سخن که آنرا باورند داشتند می گفتند و حدیث خرافه و فی الحدیث عن ابی
 صلی الله علیه و سلم قال خرافه عنی و لا تدخله الالف و اللام لانه مخرفه الایان توید الخرافات حکما بکاشب خرف با تحریک بار نشستن عفل از کون
 سبب **ع** فاکه خرف با کسر لغت منه خراف دیام و دو قبله از زمین خرف دست اندازان **ع** فاکه خرف با تحریک سفال خرف

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وکل انحاء منصفه الت بکندن بنایع نسوف اهل مناسب شتران که علف را از پنج بر کنند و یقال للغرس انہ نسوبک اذا من الارض فی کل
نصفه بخود کشیدن جامه خوی را و کاغذ بسیاری را و عوض آب ابع کافه تشف کذاک ارض نشفته نعت منه نشف بالتحرک اسم فیه و سنگهای ساجسته
نشفه بالتسکین سنگ یا خاک را نشف بجا نشافه بضم شتر وقت و کشیدن تشاف بر شتر خوردن نشاف بر شتر خوردن یقال امسک المکتم تشف علی
ای لها نشافه و رعوه من التشفیة الرعوه نصف بالکسر نیمه و داد و هومن الانصاف بضم النون لغته فیه و قر زیدن ثابت فلها نصف بضم نا
نصفان بالفتح خوز نیمه بر نصف بالتحرک ان میان سلا و جمع نصف هو انجا دم نصف تصغیره بلا امر لانا نصفه یقال امره نصف و رجل نصف
نساء انصاف قوم انصاف و انصفون ایضا نصفه أربع نواصف جماعت نصفه معجزه نیمه خیری و بیانه فی الحدیثی واحد هم و لا نصفه نصف نیمه
رسیدن هر چیز را ابع فاضله یقال نصف القرآن نصف عمره و نصف الشیء سه و نصف الازار سافه و نصف النهار و انصف بمعنی و نصفهم بضم
و انصافه ای خد هم نصف بالفتح نیمه راه نصف جاکر نواصف جماعت نصفه بالتحرک داد انصاف داد و ادون و رستی و
و به نیمه رسیدن انصاف داد شدن و به نیمه رسیدن معجزه بکندن از نصف خدمت کردن بخود کشیدن تنصیف بکیرا انصاف ادون
انصف و نیم کردن و معجزه بکسی انگندن مناصفه و بخش کردن الی ان نصف بضم پنهان را کشیدن شتر بکیر عک کافه انصاف مشله
لطفه بضم اب صافی لطف جماعت و آب بر و لطف جماعت لطف شکر نیمه لطفی فرو شده آن لطفان رفتن اب عک فاضله که لطفوت بی
که تا با دوی باران بار و لطفه بالتحرک گوشتوار لطف عک شتوار لطف گوشتوار کردن دیگری و نیمه
و صیغه منطقه ای مقطره لطف بالتحرک اودگی بعین یقال هم اهل الری و النصف لطف لرجل الکسر ای انهم بر تبه و لطف شئی ای فسد و یقال لطف
و اشرف الشجرة علی الدماغ و البردة علی الخوف و قد لطف البعیر الطاف منهم کردن سی و النصف کسیر الطار نام دوی لطفه بالفتح بکیر عک
عک بضمها تطیف نعت منه تطیف پاک کردن تطیف بک نمودن و پاک کردن جستن استنطاق تمام گرفتن خیری را یقال استنطق الخراج
اخذة لانا نصف کابلند و هموار کرد و از کوه با سه و خیف کلها بعباده ایضا انصاف جماعت انصاف لاندن چیز دیگری با عفت الطریق اے
عارضه نصفه بالتحرک بوسنی که پس حل و نیزند نصف بالتحرک کرم که درینی شتر و گو سپند باشد نطقه کی کرم انده خرما و فی الحدیث ان یا حوج و با حوج
یسلم علیهم النصف فیاخذ فی رقابهم نصف هو میان و کوه نصف شستن تاریم و کفاندن خطل و از نزدیک باغ رسیدن شکستگی و باز کردن
رسیدن جراح ریش ستور عک فاضله مناصفه نقاف یکدیرا شتر شستن یقال الیوم قحاف و غد القاف ای الیوم خمر و غد امر و نقف کل الخ
اسی عطینک العظم تستخرج حوته و کولهم لاکموا کاجرا درمی و ادایا و انصف ادایای اکثر بعید فیه انصاف بیرون و دردن چیز منقاف منقار طار
شب سپید که از امور چه خوانند منقوف بر دسبک کم گوشت مکف بالتحرک و داکه دسبک شش با مکفته کی و ننگ داشتن از کاری عک کافه ستمنا
شله و یقال مکفت الابل فیه مکفته اذ اظهرت نمکها تکاف بضم امس بنا گوش نقصان دو اصل استخوان رخ ذات کیف نام موسمی یوم کیف
روز و قه میان فریش و کمانه و مکفت الغنث و انکفته ای اقطع و دکل اذ انقطع حکم و امیت لانکف فلان بجر لانکف ای لا یقطع و یخ
مکف آب چشم پاک کردن از روی با مکشت و کم کردن عک فاضله تکاف کذاک میل کردن و عدول نمودن از چیزی یقال مکفت عنه ای
عدلت عنه مثل مکفت و یقال ضرب ذرا فانکف فضر به او الانکاف ایضا لعت فی الانکاف نوف کومان انواف جماعت و فرج زن و بلند
و منه ارشدان عک فاضله نیون نام پشته عبد مناف هو ابو هاشم و عبد شمس النسبه الیه منافی و کان القیاس عبد الا انهم عدلوا عن
القیاس لا زالت اللبس منیف فزونی بخفف و شد و اصله من الو او یقال عشرة و نیف کل ما زاد علی العقد فهو نیف حتی یبلغ العقد اثنا
و نیف علی السبعین ازاد قصر نیاث و محل نیاث و نیاث فی اطلاق فی ارتفاع اناث علی شئی ای اشرف و اناث الداریم علی المساء ازاد
فصل الاول و جف و جف طیند و نومی از رفتار شتر عک فاکه بجا زدن شتر بران رفتار یقال و جف فاعجف قورس فاعجف فاعجف علیهم من خل

[illegible]

[illegible]

مقتطوع خدائی باضم مردی زبان کشاده کام خدعه تمدن دعوی زیر کی کردن حرق باخریکش قالی فی حرق نه ای فی نارسته و خلی جابه
از کوفتن گاز حرق سوختن عع فاکه و سایندن دندان برهم انرشم عع فاضله که یقال محرق بابای غغه حتی سمع له و حرق علیک الام
غیظا حراق تحرق نیک سوزیدن محرق لقب مرد و هو ملک من العرب یقال لعروب بنده ستموه تحرقه فانه نفوس نبی یمیم کاناو اعاده بحرق حرق
سوخته شدن حرقه باضم سوزش حرقین سوخته سوزش حرق شوره بالکسر سی تقطع و سل فهو حرق اشعر و بخاخ و صاب حرق ای شدید برق ماجرت
باضم آب سخت شوره حرق حرق بعد و ایضا اذ اکان یحرق فی عدوه حراق حراق باضم سوخته جفاوت و ابعانه نقوله اشد حرقه فانه فی
حراقه بالفتح و اشدید نوعی از کشتیها که لفظ اندازان آلت لفظ اندازی در وی دارند حرقان و سوزین حرق سوزین کسته حرقان نام
و معروف تیمین قیس سعد بن قیس حریقه آشام کرم یقال جدت نبی فلان لایم ایش الامحراق حرقه من لسان الضیفه افرج و فی حدیث علی رضی
عنه خیر النساء اما حرقه حرقان باضم بر یکدیگر سوزان حرقه محاسن حرق حرقه بالکسر گروه مردم و مرغان و زبور و جزای فی الحدیث کانهما
حرقان من طیر صواف حرق جهات مثل حرق حرقه حرق حرقه لک حرق بعضین شدید اتفاق الکام تک بند در رفتن و فی کلام حرقه حرق
ترق عین بقیه ترن بر من اتری حرق بر سن عع فاکه متحرک میل حازق الکام سوز بر و تنگ برده شد یقال لاری حاقن ملاحت
حازق نام مرد از غار حراق بالکسر مثله حرقه تنگی و تنگ کردن بند بر کسی محرق و تنگ بند مانده و یقال متقدیم الزار علی الزار انبیا
حق خلاف باطل سوار و دور و دور و وجب حقوق جهات حقه انص من یقال به حقی ای حقی و حقیقت خیری یقال لما عرفت حقه نبی رب
و قویم حق لا یتک هو من العرب بر فو نه با غیر توین اذا جات بعد الام و اذا از الو اعنه الام قالوا احتالا یتک یقال کان ذلک منی تعجبا
و حق نقابا بالکسر ایضاً ای من ثبت ذلک منها حقه لضم معروف حق حق حقا عمت حق بالکسر سربال چهارم در آمده حقه و حق انبیا
موش و می الجمع حقا و سقوط و جمع حقا حق مثل کتاب کتب حقا جمع الجمع ایضاً و قبل حارت انا و حق اذا جارت انسته و لم تد و ثبت انسته
علی حقا ای الوقت الذی ضربت فی عام اول یقال سقط فلان علی حاق رسلی وسط راسه و حقه فی حاق لشار ای وسطه الحاقه قیامت حاقه ای
خاصمه و ادعی کل وجه منها حق فاذا غلبه فیل حقه و یقال له فی حقه و لاحقا بالکسر ای خصوصه حقا خصوصت کردن حقا خصوصت کردن کس
بهم یقال حق فلان و فلان و لا یقال له لو حد کما لا یقال خصم له و حد حق لغرض ای ضرر و طعنه محققه ای لازمه دنیا و قد نفدت یقال می فلان
الصید فاحق بعضا و شرم بعضا ای قتل بعضا و اذلت بعضا حقا حق است کردن سخن و و عد و دست کردن حق بر کسی عع فاضله یقال حقیقت
خدره و حقیقه اذ اذلت کان تخدره و حقیقت الرجل حقیقه اذ اتبه و حقیقت اذ تحققت ای حصر منه علی یقین یقال حق له ان یفعل کذا و حقیق
ان یفعل کذا حق کذا حقیقت ان یفعل کذا ای حق حقیق به و محقق بی یقین له نو سرداری بدن و الجمع حقا و حقوق حق ایضا و حقیقت
عع فاکه احقاق مستغنیه استحقاق استیجاب تحقق عنده ای صح تحقیق دست درست کردن کلام محقق ای رصین نوب محقق ای حکم انج حقیقه
الشی خلاف مجاز و ابجد و جب شود بر کسی مثله ان یقال منه فلان حامی تحقیقه و علم حق ایسی که خوی کند و سب که سبهای با بر چه سبهای
دست بند در رفتن حق مصد منه تحقیقه بلند برداشتن سب دست و بار و جناب رفتن دی و یقال شر الیه تحقیقه و یقال به سیر فی اول البیل نبی عن
ذلک حلقه بالفتح معروف منه حلقه اباب و حلقه تقوم و جمعه حلق یفتح علی غیر قیاس و یقال حلق مثل برة و بدر و یقال له حلقه باخریک
و اجمع حلق و حقا جمع حلق حلقه یقال قوم حلقه للذین یلقون اشعر حلق بسکون الشانی خشک نای گو حلقوم کند ملک حلق و حلق و حلق
استردن و بر حلق زد عع فاکه حلق بالکسر خاتم ملک مال بسیار خلین مبانته فی حلق و بلند تر رفتن مرغ در هوا و شکل حلقه داغ کردن تو
را حلق نام مردی محلق بالکسر المیم کلیم و حلق حلق پشان بر شیر حلق حلق حلق و تاک بر نقه بر دست و کوه بلند و کوه بلند یقال حلق ای
من مکان مشرف و قویم حلق ذلک حلق ای علیها الله حلق حلق شمر و یقال حلقه من خشمی عقری حلقی کانه من

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فرمانده ابا بیل قال و بعد ایچی فی منی الکتیر و سمن الجمع الذی لا و جد له و قال بعضهم و جد له ای قول مثل مجرول قال بعضهم بیل قال و لم اجد العرب
تعرف له و جد ای قول بسره و علف بسره کردن شتر از آب علف فاصله که ابل نبت من ابل عتاشل کافر و کفار ابل الفتح باز بودن از جماعت ع
فا که نابل کذبت فی حدیث بعد نابل آدم علیه السلام علی ابنه مقتول کذا و کذا عا مالا یصیب حوار اباله الفتح و ناشدن بکار شتر ع کافه
فنبول و ابل بالمد و انصر حی ذوق بمصلحه الابل ابل مثل فعل التفضیل بقال فسلان من ابل ناس ای شدیم نالغانی رجه الابل و علمیم بیار جل ای لغت
البار ای حصار الابل تا بیل شتر کرد آوردن بحیث شیر و بچه و ابلت الابل ای قنیت فنی بابوله و سلان لیا بیل ای لایشت علی الابل ذار کبیا و کذا
اذ لم یقیم علیها فینما یصلحها عن ابی عبید الله بالتحریک ناگوار و گزنی از حمام و فی الحدیث کل الی ادیت زکوة فقد و سیت البتة و صلته من الابل
فابدل الواد بالالف لغویم احد و صلته و حد اباله بالکسر بیزم و فی مثل ضنت علی اباله ای بلیه علی خزی کانت قبلها و لا یقال یاله لان اسم
اذا کانت علی غنائه بالبار لایبیل من احد حرن فی تضییف یا مثل ضنارة و دنامه و تاسیدل اذا کان یطارد مثل دینار و قراط و بعضهم یقول اباله مخففا
ابله ایضا مثله بلیه یضمتن یاره خرا و نام شمری بیل زاهد تر سیان و کان بسیعی علیه السلام بیل لایبیل کلان کام نزدیک بنادون خیال که
رفار خشکین شد ع کافه اثل شور کذا لیه کی ثبات بالتحریک عت قبل الاصل انتم بقال فسلان بحیث اثلنا اذا قال فی حسیه فی تاشیل با
اصل و سوار کردن بقال مجنون بیل نابل گرفتن اصل الی فی الحدیث فی الوسی لیمیمه کان باکل من الیه غیر متانل لا و جاه کندن آثال
بالفتح بزرگی اثال بالغیم اسم جبل نام مرد اهل بفتحین مبلت و کون الام آری مثل نعم قالی الا حشش جبل حسن من نعم فی تصدیق و نعم
حسن منه فی الاستفهام فاذا قال سوف تدب بملت جبل و حسن من نعم و اذا قال ان تدب فلت نعم و حسن منه جبل سکون از بهر من ملک
از بهر توفیق الهرة و کسر ابل ایضا بالکسر ماده کا و کشتی جال عت و تاجت ابهام صارت اجالا جبل ایضا و در کردن و در کردن کردن باز
ناهماری بالین ع کافه یقال ابل ابل اذ نام علی عنقه فاشنکا تا جیل مبلت و اذن و علاح کردن و در کردن یقال نی ابل فاجلونی
ای داوونی ابل بالکسر و بحکم فحاشته و بحکم فحاشته فی ابل و سوار کردن من الا و قال یقال سوار الذی بسی بالفارسیه کوزن قال ابو عمر و بعض العرب یجعل الیاء
المشده و حیا و نکات غیر طرف ابل ابله آن جهان و هر چه بافتل شد ضد عا جل و عا جلته ابل شور الکتف ع فاصله که ابل علمیم
شرا می جناه و هیچ علمیم ابل کول ابل عت و قد ابل الما و ما متا جل و ابل ای مجمع ابل علی فعلی موضع اول بالکسر در کردن و شتر خفته
در شش شده بقال جازنا ماده و انطاق حمضای من حموضتها ای من حموضتها افرل تنلی و ازل ابل یازل ای صارت فی خفیت و جذب ازل
بالک و دروغ یقال فی حی ازل و کذب ازل الفتح باز دشت ع کافه یقال ازلوا ما هم اذ حبسوه عن البری من خوف لازل مضی مثل ازل
و تازل صدرة و ازل ای ضاق ازل بفتحین و یربکی و یبکی بقال سوارزی و کربعض ابل العلم ان صل بنده الکلکة قوم المقیم لم یزل ثم نسب الیه
نذر افلم یقیم الا با خضار فقاوا یزلی ثم ابدت الیاء الفا لانها خف فقاوا ازل ای کما یقول فی الراجح المنسوب الی ذی بن ازل و یصل ازل بنی منسوب
الی ثیرب اسل بفتحین و یربک بفتحین و کله شکوک طویل سله اللسان باریکی و تیزی زبان و شل اسل کشیده بقال سوار اسل اسل
مصدر من ع لضمهما و یقال علی اسال المد من اسیه مثل اسان ای علی شیه من اسیه و علات و حلاق باسل نام یکی اطل یخ و بن و بن
اصول جماعت ابل مصل استیصال از بن بر کردن و یقال جا و ابا صلیتیم ای باجمعهم و خذت انشی اصلته ای کله باصله و یقال لیس لهم اصل
و لا فصل الاصل بحسب الفضل اللسان اصل شایگاه و یقال قو صلتا و کمن مصلون ای و خلون فی الاصل و جمعه اصل اصال و ابل و جمع علی صلتان
مثل بیز و بران ثم ضموا و اجمع فقاوا اصلان ثم ابروا من النون لافقاوا اصیلا و یقال لقیته صیلا لا بالشدید ایضا صاله محکم و اصل شدن
ع بضمهما مجد صیل ای محکم و باصل صلته بفتحین نوعی از ازل و فی الحدیث فی ذوالجلال کان بره اصلته و اجمع اصل بالکسر خجاستی و
اصیله لا یزاده لا تلحق الرباعی من و لهما الا لا سوار الجاربه علی غلها و ی من الخما یجد و قال ابو عمر و انه لیس من کلام العرب اطل نهی گاه و

ای صحرای بقال کبیر علی وجه و بقال بوقبله سوری کجالت سورا همکمال و زار شدن دست شدن و کدک آتال آتالی علی کشته توله و
 مثال بجزه مخفی بقال چار با توله و دولا و دوی الهادی توله باضم و الکسر سوری از جادوی و توبه و فسون و سنی فصل لثام و لول باضم
 آرخ مایل جاعت تیتل رنگ کلان سال و نام کوی بجلته باضم کلانی و سنی شکم ع کافه ابلعت منته بجله و منث
 مزاده بجله ای و سنی بجله ای ضخم و قوم طین کلان طلالا تخمین ای راه بر تبه من کللام شرمه تبا و خوردن جباله سریش بیلا بثرط باضم
 روابه ماده و نام مرد محصل باضم پستان و سنی بی شیر بر و گو سپند تمول عت لعل بقتین دندان زیاده و کمر دست بر آید کلان ع کافه مل
 اطل و مره بجله اطل مخالف کردن شعاعه نام روابه و بی سرقه ارض شعله بفتح ای کثیره اشواب کما قالوا معقرة لارض الکثیره بفتح ابل صاخص
 بر علی زلی فصل باضم ای بک شنبه از هر خبری و بقال ترکست نی طلال شافین ای باکلون اطل ای کجفت کشته حال البه و اذالم کلن کم کلن
 توجشون باحب جل بقال بفتح شتر گران و بقال باکسر فرة اردونک زرین و تاس فصل باکسر گران و با بقال عت شل حل و حال توله
 تعالی و خرجت لارض افعال ای جادوی دم تله گران بقال و بجه تله فی جسدی ی فورا و تله و بقال اعلو تله کبر تعالی ای بانه کلسا
 نقل کافه گران و گران شدن طع بجمها مثال ضمر صغر اقل نیست من نقل عتین خست مسافر و شتم وی نقلان او میا و پریان نقل سکون جری
 جبری بر جری در وزن و در و کردن و سغندر اجمت بر جیدن گوشتی ع فاضله مره اطل بفتح ای رزان عینی زن گران برین نقل
 گران سنگ گر سیدین اطل گران بار کردن و ن لازم معتد بقال اقله اکل و بطل المره فی منقل ای نقل حملانی بطبنا و قبل ای صا و اطل
 کما بقال ثمرت ای صارت و انتر منقل باکسر سنگ و دینار اقل اذ کان لا یقصر و دینار اقل اقل شقال ای هم سنگ شکر و بقال الفی علیه شاقله ای
 سونه شکل باضم فی فرزند شدن زن بک بختین کدک ع کافه امره ناکل و بقی نعت منته بقال تکلمه امه که کنا و ادا و ادا و وی تله امه
 بکول بفتح زن فرزند کم کرده و بقال الحرب للولده مشکله کما بقال الولد بجله مجبته نکال اقل نعتی عتکال و عتکال عتکال عتکال عتکال عتکال
 بسیار از گو سپند و زور و بجه و بقال ای لاضا خاصه و لمری بقال حلیه خاصه نعل باکسر عتکال بده و در و شیم کسا جده اقل ای بصوف
 جبل نله رس و بجه و لا بقال لشعر و لا لوبر نله فاذا اجمع بصوف و شعر و اوبر قیل عند طلال نله کثیره و اطل البعل فهد مثل ای کثیر النکته و نله البر
 ما خرج من ترا بانه باضم کرده فل سگین از جنس ستور و خاک بر پاشتن بجه و و بران کردن خانه و هو ان تحفر صلی ای لطم ثم ترغف فقا ضل و درین
 سیم ع فاضله و بقال نل اندر شیم ای هم کلیم و مل ع شیم ای ذمب بزم اطل رخنه بر آوردن نله بیا رخنه نل بختین بک شدن
 و بک برن لازم مستد میثله باقی ماده آب و در خاکی مثل عت باقی ماده آب و علف و بک ستر و باقی ماده هر خبری و بقال با نکت بللی
 بشی من طعام و سناه و اکت قیل ان شرب علما و ذک سیمی التمد نله بختین باقی آب و رنگ خور تله کدک شیم بابه کبا و ی طهران
 در و عن و در شرا نله نله باکسر کدک سال باضم زبیر شنده مثل تشبیه شنده جمع کلمه باضم معی باقی آب و رنگ خور و شیم بطل بسیار
 سر شیم بقال اطل البین اذ اکثر ثمانه و باقی کدک شتم خبری ر بختین کدک ثمانه عی از عوب مال باکسر بانه بقال نسلان مال قوم ای غیاث
 و عا و بطل بانه حکا نل بختین شرب و بفتح کسی را ع کافه نل کبریت من تمول کرده زور لا و جده من بطله توله من الناس
 جماعت منجم جاستن بریت متفرقه نول شیم و زدن و سر و رفتن کسی صلی نول با بخریک و اکی گو سپند ع کافه شانه توله و شیم
 اطل نل نل ایشال و سر و بجه شدن خاک و سینه و رفتن مرد از هر جانب طلال کوی و بقال برا اطل نل شل مثل سل غیر معروف
 قال ابو عبده سورن اهل الباطل شل باکسر غلاف قضیب شروکیا یه بنیر ایشال شتر بزرگ قضیب فصل اجم جبال علی
 فیل اسم کفیل و بی سرقه بک اعل و لام جاله و منث و باقالو اجمیل بکرت همسده و متحیف و تیر کون بسیار و کمالان الهیره
 و نکات ملقا و بجه اللفظ فی مبقاة فی الیه حیل بختین کدک جبال عت جبال و کدک علی و ان اجاب و سلی است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ای صلیت جسم بای جفتی عفا که تخم العود و کسر حصم کسین تن غده انکو و در ورش تنگی می بخیل محرم کذلک تخم قوچه بر کمان استوار
گرد حصم الرجل حضرت اذ الحن و خالف الاعراب کلامه خطم شکستن عفا که بقا خطم فاختم خطیمه میانه فی خطم خطمه قوط سال بقا
اصابتهم خطمه اسنه و جذبه و خطمه اسیل و فتمه خطم شکسته حال از بری خطم بافتح کلان سال شدن سگور عفا کافه خطمه شکست داد
او را سال خطمه مثال عجزه و منخ رجل خطمه بسیار خوار و اگر بر سگور خطم شکسته و فی المثل شتر از عار الخطمه و یقال لخطمه من الابل الخطمه
یعنی شتر که لا بنا خطم کل شیء سقیم بود بریدن کعبه از سوی منبر خطام باغتم ریزه و شکسته بر خیزی و انکال نیادی حکم نوعی از مرغان و کبوتر
باغتم فرود من یقال حکم علیه حکم کردن میان کسی نور تعالی بحکم بنیم یوم اقیمت عفا قاضیه شش حکمت حکمت لکسر شش حقیقت هر چه حکم نام داشت
کار استوار کار و خداوند حکمت یقال حکم فلان باغتم صاریکما احکام استوار کردن کار را استحکام لازم منه و باز و نشستن سفینه از سفاهت یقال حکمت
السفینه و حکمته یضاهی حکمت بن حاکم یعنی حکم ایضا و جی ازین حکمت بفتح ن زخ گویند حکام حکم مصدق و منع کردن از بدی کسی لیل یقال
حکام الایام و احکمتها حکم باز و نشستن سگور از این خواهد و حکم کردن اندین کسی را در مال خویش احکام حکم کردن صله لعلی و به نزدیک حکم شدن مسئله
بالی حکم کذلک محاکمه باغتم نزدیک حکم شدن حکم نام دی محکمه قوم خراج حکم بافتح پیر کار از موده با حکمت و اما الذی فی الحریضان الحیث
للمحکمین هم قوم من میا الاخذ و حاکم باغتم خواب که دیده شود و خواب بدن عفا قاضیه اخلام کذلک یقال حکمت کذا و حکمته و احکمت به حکم
تستیک و بر ماری عفا بضمها حکم بر باز کردن بگلف و زب شدن سو سمار و جزان بجزایم سید حکم نام نمودن از خود که نباشد حکم بجزایم سید
پوست که در افتادن و در عفا کافه حکمت برستان همان حکمتان نوعی از نبات و کینه بر سر و گرم و حکم جماعت حکم نام موضعی حکم نام جوئی و نام
مردی بخیم بر و بار گردانیدن و حکم مشوب کردن کسی را احلام باغتم و التشدید بر غلال که از شکم مادرش بر من آید و گویند ان یزه طلائ بنون کذلک حکم
شیر بر شده حلقه باغتم شکست کلو یقال حلقه ای طلع حلقه و نه گداخته و جوده آن گفته می و ایضا جوده گرم یقال حکمت اللایه ای اذ یتم و
حکمت قصه قصه و حکمت السبعه بحکمت الماری سخته عفا قاضیه الماری صا حار او حکمت جوده عفا حکمت عفا
و حکم الشیء و اجماعی قدر قوچم و حکم الرجل من الحی ایضا و فی الحاراة العاصه فی البدن حکم بالکسر فی که در ان آب گرم کنند احام نزدیکان بکار و حکم
شدن کار یقال حکم الام و اجماعی باجم ایضا و احان قیه و تین اوان یقال احده الم فو محم و مومن الشوا و و نه و بیجا غنچ شدن مردم و جاد و نه حکم کردن
و حکمت الارض ای صافیت حکم آب را گرم کردن و آب گرم کردن سبزه گردانیدن حکم آب گرم باران که در کار بار و دخی و خوشا و ند و کار و حکمت
آب گرم مل و سگور گزیده احام آب گرم مل آوردن کربا به شدن و جو کردن تخم متده دادن زن مطلقه را و بر آوردن جوهره و بر آمدن سگور و
روی را با کسب سیه کردن یقال حکم امرای متعاهل الطلاق و حکم الفرج ای طلع ریش و حکم راسه ای استود بعد لخلق و حکمت ای سفت و جده با حکم
حکم کسین سخته سیه با حکم سیه کسیت حکم بین حکمت قال الاصمعی فی الکتمه لوان بکون الفرس یکتمه می و کتمه اجم و سخته لجن طود و حوافر الکتمه
الجم حکم سخته و خا کسره کسیت هر چه سوخته باشد حکمت می حکمت عفا کذلک حکم سبب عطف محم نام سبی دو و حمار علی فحلام بن دم حکم جماعت حکمت
ه احدی حکم دوی کر اتم المال یقال خذ المصدق حکم الابل ای کر المهاد یقال الم سیم و ملا حکم غیر ای سیم و قد یضاهی ایضا و یقال مالی منه حکم بالفتح
و انیم ای پر حکم مثل استقام حاکمه ای طالبه حکم بالکسر بیکر حکمت باغتم سیاهی حکمت الحو و مظهر حکمت الفراق با قدر و قضی و اما حقه العقر و التخصیف
و الهادیه عوض و قد ذکر فی الغسل اللام حکم بالفتح کسرت و فی عند العرب فی الاطواق من نحو الفواخت و القاری و ساق حیره القطار و الویشین
و شباهه فلک یقع علی الذکر و الاشی و الهار فیه علی اید واحد من جنس التانیف و عند العامة انها الدرجن فقط الواحده حاکمه و جمعا حکم حکما
و حکم و جمعا قوا و احام الواحده حکم بالشدید که با جماعات جماعت المام الیام فهو حکم الوحشی و عند الکسانی الحام البری منه و حکم الذی لا یطرب
حکم باغتم شتر و شتر بکر فته و فی الحدیث یقول لکاف المام ای لعل الحی ارض من حکمت ذات محم و احکامه الحاکمه یقال کیف الحاکمه

له لعمري و هو الرجل الذي ما قد باءه اهل حاصه شتران كزنده وال حم سوزنهاي سبكيه از قرآن قال العزرا انما سبكو كل ال فلان كثر
 من السور كلما الى حم واما جوامع ليس من كلام العرب فهو قول النعامه حان الفتح نام مردی صفتهم بالنون التاء كوزة سبخرنام والصغار بنا
 سبها خند نان بكسرين كرده مردم سحوم حومان گیر دجيزي بر كشتن مرغ و حزان سحوم قاضه حوم كله بنوه از شتر حومه النقال معطيه
 وكذا لك من الاء والرمح وغيره حومان بالسكون منه صنفی حاتم كی از سبزان نوح نبی علیه السلام و هو ابو الشودان يقال علام حامی و عیال
 فصل الحار حتم به كزیدن سحوم فی ك یقال ختم الشیء فی حتم و ختم شد و للباغ و تمام كزیدن یقال ختم الله له بالحق و تمام خواندن
 و از انستام بیابان برون فیض الانساج حاتم فخر التاء و كسر یا حیاتم بالباء ختام بالالف انك شری حاتم جماعت ختم انك شری
 و انك شت كزیدن خاتمه الشیء اخره و حتم حاتم الانبیاء بالفتح معطوه الله علیه و علیهم اجمعین ختام كل و سحوم ك بروی مبر كفتد و قوله تعالى
 ختامه سك ای اخره لان اخر یا سجود نه راتحه السك یقال علیها ختم بالتحريك ای طینه محتومه مثل غصن و غصن مقبوض و مقبوض
 ختم بالتحريك سیای بنی یقال نوح نعت منه ختم للعلول ختم شد روی كاسد لعل محتوم بناد و غنیمه نام مردی خوشترام مردی خال
 و نام مردی ختم پذیر قبیل از بن ختمه بالكسیر جاری كزیدن سحوم قاضه كه خادم جاكر خدام لغت جاكزان علاماكان او جارية خدام
 خادم دادن كسی خاتمه بالتحريك و ال البردست و یای شتر بناد و یای بر بن خدام بالكسیر جماعت و حلقه قومی و فی الحديث الحمد لله الذ
 من خدامك ای فرق جمعك مخدومه غلامی غلامی ال از ساق تخدم سبید كزید كاه و یای سب خرس مخدم و اخدم ایضا نعت منه قوم مخدوم
 یاز بكثره الخدم و الختم صل اخذ و م انكه او را خادم بری باشد خداما كوسید سمای سبید خدم بریدن سحوم قاضه كه تخدم پاره پاره
 كزیدن خدام بالكسیر بلن خرس حدم كسب تیز و ورجل خدم جاهر و خداما ماده گوش از بینا كفایده خدام بالتحريك فتا تیز خدام
 خدام نعت منبر خدام بالكسیر مردی از شیء حرم می ساكو و در ز باز كزیدن موزه را كم كزیدن و بریدن و بر كشتن سحوم قاضه كه
 اخزم می بریده و كزیدن سحوم قاضه و قد اسخرم لقبه ای الشق فاذا لم یشتق فهو اخزم و ذلك الموضع منه الخزمه و اخزم الكلف طرف
 غیره محرم بكسیر الاء بریدگی بنی ساكو خدام جماعت یعنی دها نهایی راه كوه عین ذات مخارم ای ذات مخارج محرمه بالفتح نام
 مردی اخترم محرم بریدن و ازین كزیدن یقال اخترم الله به و تخترم ای اقصیهم و استاصلم و تخترم زید فلان ای سكن محضه و تخترم ای
 دان بدین الخزمه و هم اصحاب التناخ و لا باعه خزان البضم و روع یقال جافلان بالجرمان اخزم صفحه با در زها خرمه كزانه بنی مردم مخرمه البضم
 كش بزرگ نشو كزانه كشته لاخر خرمه البضم بنی و هم خراجم القوم بهتر ان تم مخرمه و متكبر خشناك سر و كزانه یقال الختم بن الخرم و عوف بن الخرم
 خرمه مان شوم بالتحريك درخت كزانه است و كزانه خرمه كی سوق الخرازمین بارزی در مدینه اخزم مارتو نام مرد كزانه بالكسیر معین كه در بنی
 شتر كنده و مهار روی بناد یقال خرمه البعیر بالخرامة سحوم قاضه كه و یقال كل منقوب مخروم و الطیر كلها مخرومة لان تراب انفسها مشقوبه و غنم الخراذی
 نه خرمه و سحوم در كیشیم طمرا خرمه و كس از دوازه مخالف رفتن یا كی پیش آید خرمه ماده كاه و بلغت نذل خرامی خرمی و خرمی مخروم پداری از قزاق
 بن ابی خرم شاعری انبی اسخیر سحوم بن یقال ختمه ختمای كسرت ختمه سحوم قاضه كه خیا شیم الجبال النوفار جل ختام بالبضم سطر بنی و كذلك
 الجبل ختم ما علت بنی ختم بالتحريك مصدوم سحوم قاضه كه مختم سبب ختمه البكم بالكسیر ای تیر ختمه جماعت زبنور انكید و واحد له من لفظه و ختمه زبنور
 ایضا و سلسج و نام مردی ختمارم بالبضم و كزید ختمه م یستوی فی الحج والموت لانه فی الاصل مصدر و من العرب من شینه و یجمعون ختمان ختم
 ختمه ختمه جماعت ختمه ختمه كزیدن ختم و الاسم المخصوصه یقال حاصمت فلانا مخصصه خصمه بالكسیر و لا یقال بالبضم و هو ثا و ذمه قرا خرمه و ختمه
 و هم یخصمون لان كان من قولك علی ففعله فان یفعل منه یرد الی الضم اذ المكن علیه حروف من حروف الخلق سول بابان من الصبح نقول عا لثه ففعله علیه
 و قد ختمه فخره ففعله لاجل حروف الخلق و اما ما كان من الفعل ففعله و قد ختمت و قد ختمت سبب فان جمیع ذلك یرد الی الكسیر و ذات الكوا و انما ترو الی الضم نقول

افعال من ذم شکستن منی ذم دندان شکستن منبت عح فا که در حقه قیل ذم فاهل منق و هو علی القلب اولم در سیاه و خریه ذم شکستن
 مصدر من عح کاف اولیام کذلک یلم که روی دایره شکستی و دشمنان و جت مورچه و کند و دنج نزد قلم بکسین نامه دندان شکسته از پیری میم
 زاید و قدر منی القاف اولیام نام یک شدن بیکه دلمته شتاب یک هم بافتح نام روی و ما هم یکسوار که بر چشم خانه و پیشانی که کوک
 مانده و جز آن دم طلا کردن عح قاضیه موم سنج زک پیه آگنده از شر و جز آن و قدوم بشم ای او قدر مومته و دیم یک سبز و جز
 طلا کرده برو دانه زشت روی عح بضمها و فاکه دیم نعت من دمنه بضم باری و روش من به کسرتک اما پیشانی ابطاری از
 اضای کلامون دواته جماعت علی نواعل کذلک من و دمنه و دم الیر یوج حجه ای کبسه مادوم بشتنای نرم خاکین و دمنه بزرگین بید
 چیزی را و اندمکین لاک کردن بقال دمدم المد عظیم انی حکیم و میومته و دشت بی آب و المدم المطوی من الکرا دمنه و دمنه
 بالکسر و الدنید فیما کونا مثل دایه و دمنه و قوم و دام و ملومته همیشه عح قاضیه و کافه دوم ایضا درخت مقل و مقیم بودن فی الحاشیه
 نمی علیه السلام ای بیال فی المار الدام ای سناکن و بقال ظل نام و دوم بمعنی اوامه همیشه و دشمن و جوشن دیک فروشنان دیم همیشه
 بودن بر جانی بقال دومت الشمس کید سهار کانا لافعی دست کردن حمر و سر کسرتن از سستی دوم بضم کردنش سر بقال غده و اوامه ای دار
 تدقیق ایضا جوش دیکه نشانیدن و ترک کردن چیز و سودن و غفران زبان گردیدن در آوردن و نیک بر آمدن کبوتر و جز آن در مواد کردن
 و بقال دوم فی الارض و فی السوار ایضا و انکره الاصحی بقول موی فی الارض و دوم فی السوار و منته شفتت الدوامه و بی فکله تریمیا الصبی اعظم
 فیه و م ای تدور و دفتوت بقال ای مشتقه من دومت القدر ای سکنها من علیا نیا و دوم الکلی ای بعد و بعدا و دومته الجندل بضم نام حصنی اول
 الحیدر یفخون الما دام دامت خمر دیم انکه از منی و بی غلن آید سندان بدنگ انداختن کار را و دوم خستن مداومته بسته بکاری بودن مداوم
 گرد کردن دوم مثال به باب سرج که از درخت سمره بیرون آید بقال حاضت السمره اذا خرج منها ذلک هم عدد بسیار از هر چیز دوم جماعت و
 زد کردن بنوی عح کافه بقال بهم الام و دهم الخیل دمنه سواد و دهم یحیر و دهم ناقة و دهم ابل و دهم اولیام و دهم شدن اولیام سیاه
 شدن تو فعالی دمان ای سواد و ان من شده الحظرة و الری و العرب بقول بکل اخضر اسود و دمنه سواد القری لکثرة خضر تادها و دیک و طایفه
 دهم و دینه و طایفه خمر امر و دهم ایضا میات مرد شاه دهم سرخ خالص بهار الناس جماعت مردم و دهم تصغیر دهم و بی الدایه و دهم ایضا بند
 قالی الشاع عح او عدنی باجنج الادام و دهم و ام الدیم سحی و دهمیه نام ناقة عمرو بن الریان اللذلی که او را در برادران او را کشتند و سربازی
 بنیان بر دیم بار کردند و مثل شده است که انقل من حمل الدیم و انشام من الدیم ارض و دهمیه بافتح زمین نرم رجل دهمیه و دهم خوی تدکم
 بنا خواست در آمدن و دیمیه دیم بافتح پیر سال خورد و دیمیه بالکسر باران پوستی برق و دیم جماعت و فی الحدیث کان عله و دیمیه دیمیه
 باریدن بقال بیت السماء مفازة و ملومته ای دامت البعد و دیم جماعت ارض بدیمیه زمین باران زده **فصل الدال ذم** بافتح عرب کردن
 عح بضمها سبزو لا بقال ذامه و ذامه و ذوم و بقال ذامه منی علی کذا ای اگر بشنی علیه ذم نکو هیدن عح قاضیه دیم نکو سبیل ابن
 الکسیت بقال فخل کذا و کذا خلایک ذم یعنی خلایک من ذم ای لا ذم ترفه ای قلیله الما ذام بالکسر جماعت ماز و دیم ای کرده آب بنی و بول
 ذمیه الایه چیزی چون بفضه مور که از مسام نرمه منی بیرون آید ذام بالکسر حرمت آبل ذمته جود و تر ساذمته بالکسر ایضا امان و عهد و زینهار ذام
 زینهار دادن و نکو هیده یافتن بقال اتمه فادمنه ای و دمنه مذموم و ستر او را نکو هشت شدن و خوار مندی نمودن صلیت الیاسوس فلان من
 سوار را زکامی و نامکی بقال ذم بعبیره و ذمته کاب القوم ای کبته ناخرت عن جماعه الابل و لم یکن بیدا و بقال اخذنی من ذمته بفتح الدال و کسر المای
 رقه و عار من ترک الحرمة و بقال ذمب مضمه شئی لای شیان لم فاما و فی الحدیث ما یذهب عنی ذمته الرضاع فقال عزة عبد الله یعنی بخدمه الرضاع
 ذام امرضه قیل فی تفسیر کانه یسجن عند فصل الصبی لای و لای صبی سوی الاز کرا به سال ای شئی یسقط عنی حق التی ارضنی حتی اكون قد اتمته

[illegible]

چونش جزین در کار بد شدن دم من قویم ششم الناس فی عثمان فی البدعة ششم بختیختی رخت از روی کمان زند و حال حال بند است کاو
و جوان **ع** کافه و هو قلیش نور ششم که ای فیه نقطه بعضی سود ششم نام من عطاره فی المثل اشام من عطر من شرم و اینه لبسان نظم شعر
در شسته مردار بد و که و بسیار از رخ و ستاره سه کانه از جوار و دشتیدن جوار بر شسته و سخن روزن ترتیب دن **ع** کافه تنظیم مثل نظام الکبیر
رشته جوار هم مقام کرسیده راست شدن یقال طحنه فاشطه ای اختله و الطیت الیه حاجه اذا صافى بطنها بعضی نعمه بالکسر است و تسرسل
و یکی در ناز مال و منت پخته کرده شود از نیکویی و حق کسی نعمی البضم و الفصح کذک ان فحوت مدوت فقلت نعمان نعیم کذک یقال ان فعلت
و ان فیه و نعت کسرت اخصمه نعم و میس یعنی نیک است و بدست و بها فطالان با ضیان لا یقصر فان تصرف سائر الافعال لانها استعمالی بالان
الماضی و فی نعم اربع لغات نعم بالفتح و الکسر مع سکون با نعم کسرتین و فتح الاولی تقول نعم الرجل ید و نعمت المرأة یندم المرأة یندم فالرجل عمل
نعم و ید مرفوع اما بان یمن مبتدأ اقدم علیه خبره اوبان کیون خبر مبتدأ و مخدوف کاکم قلت نعم الرجل قبل کک من هو فقلت هو ید و فقلت
نعم رجلا کاکم قلت نعم الرجل رجلا لان فعل نعم و میس لا کیون الامعروفه بالالف و اللام او با یضاف الی ما فیه الف و اللام و ید دخل علیه فجمع بین
السکرتین بقوله تعالی ففعلنا بهی و ان شئت حرکت العین لکسرت ان شئت ففتح النون مع کسرت العین تقول غسکت غسلا تعنی جامع نعم نعم عن
صله ای نعم ما غسلة نعم بالضم نام منی و نازکی و نری و نیکویی بخلاف بوس یقال یوم نعم یوم بوس الجمع نعم و البوس نعومه نرم و نازکی و نازکی
ع بضمها و **ع** کافه و **ع** کافه مزکبه من بین مثال فضل الفضیل و جمع کسرتین و هو شاذ و نعمه بالفتح ای نعمه و یقال نعمه و نعمه و نعمه
رجل متعام بالکسری مفضل و یقال انت ارض فلان فتنقته اذا و افقته و یقال نعم الله علیک من النعمه و نعم الله صبا حک من النعمه و نعمه و نعمه لای
قال له نعم و نعم ای زاده نعم الله بک عینا ای اقر الله عینک کذلک نعم الله بک عینا و نعمه بالضم مثل علم علمه و نزه و نزه و نزه عینا نعان بضمها نام مرد
و هو نعمان بن المنذر ملک العرب بسبب اید شقایق النعمان لانه حباه نعم بالتحریک چهار پایه واحد الانعام و هی المال الرابعه و اکثر ما یقع هذا الاسم
الابن قال الفراء ذکر لایونث یقولون من انعم دار و کعب علی نعمان مثل حمل و حملان الانعام مکر و نونث قال الله تعالی موضع ما فی بطونه و فی موضع ما فی
بطونه و جمع و جمع انما یدر براده بکثیره فلفظ لان جمع الجمع اما ان را و به الکثیره او الضرب نعم بفتح جین و سکون الاخر ارمی و هو عده و تصدیق و جواب الاستفهام
و بما انقض علی اذا قال السیرت غنک و یلغی فقولک نعم تصدیق لما قبله و علی کذب بکسر العین نعمه فیه لغام بالفتح شتر مرغ و سوم حسن مثل حمام
نعامه یکی و هو ذکر و یونث و ایضا جوب برینا سرجه و یقال سالت نعمانتم و زرقدم و نشان که در راه را نصب کنند لغام کذلک ایضا موضع علی
منری از منازل قمر لغامه نام مرد و سی ابونعمان کنیت مرد و نعمه العین و نعمه و یقال نعمه عین نعم عین بضمها و لغام عین نعمه عین
فیهما و نعمی عین کلها معنی ای فعل ذلک کرامه کذلک انما العینک لغامی بضمها و دست راست و یقال لغامی بمعنی قصار کل نعمان الاراک بالفتح نام
عادی و یقال عجم صبا کافه و نجه کانه من نعم معیم کسرت العین فیهما تعینمه در خنی تنعم موضع بک انعم بضم موضع نعم بالفتح سخن شسته و **ع** بضمها
و کافه یقال نکت فانه جرت و ما تنعم نعمه او از لغام خت با کردن کسی **ع** کافه و یقال انعمت منه الا الاصال و نعمت بالکسر معیه و
بهمه و شتن کار انتقام کینه کشیدن نعمه که اسم فیه نقات لغام جاعت مثال کلمات و کلمه نعمه بالکسر مثال کلمه کذلک الجمع نعم کافه مثال نعمه و نعم و یقال فلان
یسمون النعمیه و هو مال النعمیه اقم نام مرد و نایقه زنی نعم سخن جینی کردن **ع** فاضله و کوالاسم النعمیه و ایضا انقض حرکت یقال سکت الید
بامته اما نتم علیه من حرکت و نفسه و قد یمنه فیحمل من النعمه نام لغت من تمام ایضا کما یی خوشبو نعمه نفسش کردن آستن جاوره ثوب منعمه منعمه
سبید که بر زمین افتد می کشید و الدیم الذی فی رصا و سخن یقال بیهامی ای احد نوم خواب خوابیدن **ع** کافه علی الاصل و لغام
نیام نوم نام و لغام جمع نامته نوم علی الاصل و نیم علی اللفظ یقال نمت و اصله نومت بکسر الواو فلما سقطت الالف قال الحکره علیها فقلت حرکتها
ما قبله و کان حق النون ان نعمه لای علی الواو و ساقطه کما صمد القاف فقلت لانهم کسرت حرقا فیرین الساقط المضموم و المكسور و المفعول و اما

[illegible]

ای نامه و نشانه و بقال لا افعلا ما انت فی السمار کجای می کان لغته فی عین و ما انت فی لغات خطه ای و ما کانت ولا افعلا ان ساسما ای کایان ان کلمه
 و الفتح مشد و متن معنا بامدستی و رستی و باحر فان تقصبان الاسم و ترخان الخبر و المسورة منها یوکه بها خبر و لما حصد الکلام و کجی بعد یقوم بقول
 و المفتوحه و ما بعد انی تاویل مصدر و قد کجی معنی عمل کقولہ تعالی او الشیء کم ابتدا و جارت لمن قرا و المفتوحه ای لعلها فی قراة الی علیها اذا
 جارت و تراد علی المسورة منها ارسلته و شمی ارسکوت کما فی قول قیس ارباق شجر بکرت علی حواذی الخبی و الوهینه و یقلین شیب قد علل
 و قد بکرت فقلت انی نه قد کان کما یقین قال ابو عبیده و هذا اختصار من کلام العرب یکنفی منه بالیغمرانه قد علم مناه و قال لا یخسر انه مناه منی
 نعم یرید تاویل لا و ضمه فی لغته لذلک بما لیسکوت منته کلمته نشانی و منی منته من ان المسورة مشد و کما یقال خلفه و خرة قال من مسعود و منی منته
 عنه ان طول الصلوة و قصر الخطبة منته من فقد الرجل مخاه ان الذی یقصر خطبته و یطیل صلوة یقبله ی یقال فیہ اذ سل فقیه یوان بها انکست ای نعم او انه
 فقهه علی تحقیق و اباء للضمیر اختصار اللجوب کما قال ابو عبیده و تراد علی المفتوحه کما یقربیه بقول کانه یتمس قد یخفف مع الکاف فلا یعمل شیء
 کقولہ کان غیاءه حقان و یرد یرید علی الاعمال و الرفع احو و قد یخففان کلاهما و اذ اخففتا فان شئت علمت ان شئت لم یعمل ما المسورة لم یخفف
 معناه اگر فی حرف اخبار وقع الثانی لاجل وقوع الاول کقولک انی ما منی انک ان حتی اگر نکت کتون معنی فی انی مع الابد کقولہ تعالی ان
 الکافون الا فی غرور و قد کتون فی جواب یقسم بقول الله ان غلت ای غلت ربما جمع بینها التناکید قال شاعر ما ان رابنا ملکا غارا اکثر
 منه غرة و فارا و قد کتون زامدة مع ما یقولک ان یقوم زید ای یقوم و قد کتون محققة من مشد و قد کتون من ان تدخل اللام فی خبره
 عوضا ما حذف من تشدید کقولہ تعالی ان کل نفس علیها حافظ و ان زید لا یخوک لان لا یتسب ان فی معنی النفی و اما المفتوحه محققة معناه
 که قد کتون مع الفعل الماضي و مستقبل فی منی مصدر فتنفسا مستقبل بقول عجمی ان قمت ای قیامک اندی مضی و ایدان یقوم ای قیامک کتون
 محققة من مشد و قد کتون بقول معنی ان زید خارج و قوله تعالی او نود و ان تلکم ائمة و کتون معنی ای کقولہ تعالی و یطس ملکا منهم ان مشوا و کتون
 صله لما کقولہ تعالی و لما ان جاء البشیر و کتون زامدة کقولہ تعالی و لما ان لا یغیر الله فی لا یغیریم و قد تراد علی المسورة مشد و قد کتون
 کقولہ تعالی انما الصدقات للفقراء و توجیب ثبات تلکم لملک و روفیه عما عده و تراد علیها بالملک لواء کقولک ای و انی بالکسر الفتح فیهما و نون
 الجمع کقولک انی و انما بالکسر الفتح فیهما فمحدث احد النونین یخفیفاً کثرة استعمالهم و کذلک کانی و کانتی بالفتح و کلتی و کلتی و کلتی و کلتی لان اللام
 قریبه من اذن و اما المفتوحه محققة معناه من فیرم کئی و هو الملک الواحد و انما فی علی الفتح فقا بینه و من ان التی بی ناصبه للمستقبل و الالف الاخره
 انما فی بیان الحکمة فی الوقف فان توسطت سقطت کقول علی علیه السلام اما الذی یتمنی ای حیدرة الانی لغته ردية کقول شاعر
 العشيرة ما عرفونی و قد توصل بنا بالخطاب فبقرب کاشی الوجود من غیر ان کون مضافا لیه بقول یفیع النار لکرمنا ان کسر بالهمز
 و انما لغتیه منها و انتم لرجل و من النساء و قد کفی کاف تشبیه بقول ان کانا و انما کانت و قبل لا یصل الکاف الا بالهمز بقول انت کرم و لا تقو
 انت کی الا ان الضمیر المنفصل عندهم کان منزلة لملک حسن فارق متصل اوان تن تانی دارم مع فاضله علی انی قد و اوع
 و رفا رتبه و یقال ان علی انفسک ارفق فی السیر و یک گوشه خرج به یقال خرج ذوا دین و بها کابعد لهن و یقال سبیا و دین کونک بیا ل
 او ان ای روافد و عشر بیا انما تانی او اما آوین خلف قاب خوردن و حکم در آمدن خردان و حکام او نه جانت مثل نان و از مره و یقال فان
 یفضل ذلک آوین اذ کان یضغ ذلک و یدغم مراد اوان بالکسر فیهما صفة بزرگ منه اوان کسری اوان بالضم جمع اوان مثل غوان و خون
 و اوانات جمع اوان کذلک مثل دیوان و دواوین و صله اذ ان فاعل من احد الواوین یا اوان تنه خست بریده اجها
 و بالادی امین مانگی لایمنی من فصل و ما و یقال ان ایتک ان ایتک ای جان جینک مع فاکه و ان کن تفعل کذا ای فاکه مثل انی کذا
 معکون من کجا و کمال عن کان معنی علی الفتح اذ قلت بن زید فاما تسال عن کانه ایا ان یقول ان منی و معناه ای من قولہ تعالی ایا ان

وسط القوم وهو صرف وتقول القیمة بیدات بین اذا القیمة بعد من ثم اکت عنه ثم ایتیه و هذا
 بین بین ابی بن الحیدر والروبی و بها اسبان جملا اسما و حیدر ابی علی الغنی و البقرة
 الخففة یسمی ببقرة بین بین و بنیابی فی فی من ابین شعبت لغت تحت فصارت الفاقیال
 فبنینا نحن زمریة ما نانا اے بین اوقات رقتنا یا اء الحسب مل ما یضاف ایسا اسم الزمان
 کقولک ایتیک زمن الحجاج میسر ثم خذت المضاف ایس هو اوقات و ولی النظر الذی هو بین
 الحجد ایتیه ایتیه مقام المضاف ایسا کقولہ تعالیٰ و اسیال القیمة و کان الاصح یخص بعد
 بینا اذا صلی فی موضع من و فیئید قول ابی ذریب **شعر** بینا شفت الکفاة
 و روعه یوما ایح له حیر یسفع و غیره یرفع ما بعد بینا و بینا علی الاستدرا و خبر
 وقد زیدت علی ما یقال بینا نحن فی و معنا ہما حیدر بن بالکسر بارہ از من مقدار
 مد بصریون جماعت و کرانہ **نقین** بالکسر کا تبتہ کے برگ کاہ بین ایضا قدح
 بزرگ اندازہ بست کس الکاہ صحن نزدیک بوبے الکاہ شس اندازہ سیا یا حیدر بن الکاہ
 قدح اندازہ دوتن الکاہ قبیلہ مددہ الکاہ غسفر و تران بین بالفتح کاہ داود ستور
راع فسا کہ تبتہ زیر کے جمع کا فہ فہو بین لغت نہ ایس فطن و فیسق نظریہ فی
 الامور تبتین ریزہ کا ربے و باریک بیسے کردن و فی حدیث سالم بن عبد اللہ کہ نقول
 فی الخصال المتوہ فی عنہا زوجا از منق علیہا من جمیع المال حقے تبتہ تم
 ما جستم ایس او شتم نظریہ ففتم غیر ذلک تبتان کاہ سر و فسن تبتان باضم عوت
 پوشش کشتہ بامان **نق** ان استوار کردن کار را راجل نقن بالکسر ایس حاذق ابن نقن نام مردی
 شیر انداز یقال ہوا سے من ابن نقن نقن ایضا طبع و اصل یقال الفصاحتہ
 من سوس و طبع **نقنت** یعنی نقنت و نقنت الاول حاجت و وزنگ یقال بے تبتک
نقنت ایس حاجتہ و فہم نقنتہ ایس بشت و نقن یعنی الان نقن بالکسر حریف یقال
 فسلان نقن فسلان و ہما تبتان ایس حستان و حریفان و آن المرض ایسے
 قصہ بے کمان فی شہادتیں بکسر تن از دہا و جائے در اسمان **نقن** علیہ تبتہ
 نی کے قولہ تبتا لاولتین و الزبتون قال ابن عباس ہوشیکم و زیتو تم نہ اویقال ہما
 جیدان بالثام **فصل** النشا بین نشان و زوشتن عطف جامہ و دو غن جمع
فسا کہ نشان بالکسر ان تعطف ذیل لمیصک ففعل فیہ شیا نقول منہ تبتت الشی
 اذا جعلت فیہ و حملت بین یدیک تبتن ایضا و من برچینہ بے در چیدن
نقن یعنی تبتن گندہ شدن گوشت و ہما بے دندان و بوبے گر فتن آن جمع
 کا فہ **نقن** سبب سبب **نقن** عظم ہما الخنن لغت منہ راجل نقن مرد اسحاق
 انخبان سست کردن جہت کے را و بسیار شتن قول تہا بے ختن نقن از انرا

مندان اللهم تعبه ت را بخت تندن که مشدن مرد بسیار گوشت **تفتن** فاکه انچه بر زمین بر
از شتر چون نجس چون زانو ها و سینه و جبهه آن نفیات جماعت ذو النفیات
نام رئیس خوارج مضافت هم زانو نشستن و بار بے کردن نفن المزاودة گردد اگر و سوه
و توشه دان نفن زدن شتر بکے را نفیات **ع** فاکه نفن بالتحریک شوخ بستن
دستها **ع** کافه انقباض منته **مکن** بالضم گروهی از کبوتران نمکن جماعت
نمکن بقیه کوبے **ثمانیت** رجال بشت مرد ثمانیة نسوة بشت زن و ثمانیة
ما یة مک تقول قایضه عبد الله و تسقط الیاء مع التثوین عند الرفع و البحر و بشت
عند انصب لانه یس یجمع بحری بحری جوارینے ترک تصرف و ما جاربینے
التغیر غیر مصرف فهو علی التوسیم انه جمع ثمنیة تصفیه ثمانیة بخلاف
الالف و ان شئت خدمت الیاء فقلت ثمانیة قلت الالف بار و ادعت فیها بار
التصغیر و الاول حسن ثمن بالضم بشت یک ثمن بالکسر تشنگی بشت روزه شتر ثمن
بافتح بشت یک گرفتن **ع** فاضه یقال ثمن القوم اخذت ثمن امواهم و شتم قوم شدن
ع فاکه ثمان بشت عدد شدن و خند او بد شتران ثمن شدن یعنی آنگاه در بشت
روز یکبار نوبت آب یا بند و بیا کردن متاع را یقال آمنت الرجل متاعه و امنت
له ثمن لتقبحن بهما ثمن بشت سو ثمانون ثمانین هشتاد و دینے المثل هو احمق من صاحب
صنان ثمانین و ذلک ان عمر ابی بشر کسری بشری بکسر بهما فمال سنی
ما شئت فقل ایاک ضانا ثمانین ثمن بشت یک و کران ثمنیة نام جائے میثم لک
تورده **شتم** بالضم مویا بے دراز که بر تنی پاشنه اسپ باشد ثمن جماعت و میان
ناف و زمار ثمن بالکسر علف خشک **فصل** **ابحیم جبین** بالضم بجزئیة اخص منه و یخین
تشدید اللون و ضم الباء ایضاً و بدو یلے و ترسندگیه جبان بافتح بدو دل و قد
جبن الرجل فهو جبان **ع** فاضه و جبن بالضم ایضاً فهو جبین و امرأة جبان ایضاً
کما قالوا حصان و زران و اجنبه ایة نسبتہ الیہ جبن و یلے بحديث الولد مجنبه
منجمله جبان حیاته بالتشدید فیها صحیح او یخین ای غلط جبین خبریہ و هاجب بیان
عن یمن الجنبه و شهابه **حجن** یقبحن ناگوار شدن کودک بے حجن نفث منہ
ع کافه حجان متعذیر حجن ایضاً بے اشباب حجن گیساه کوتاہ
بے آب جیحون ردو میان ماوراء النهر و خسرا سان حجان نام جوئے
یشام و **جبدن** یقبحن متعذیر از هتہ ان حمیر **جسرون**
بالضم نرم شدن و عادت کردن ستور بکار بے **ع** فاضه و سورہ و نرم
شدن حبابه و زره حبارن بکسر ماوراء نابیداشده جرن زمین درشت

[illegible]

تا بمقتضى الامم قرون بالغ نماند و سحر را در دستان میان دو دوشین و سوزی کننده و هم بای بر جای دست نبندد و در فتن و شتر که ز نو بهم کند
چون سبب و نماند و دستان پیش و دو سبب به هم نزدیک زرد و دو خربا هم خنده و يقال لبا ابرتا قرونا قاروتی که زمین فرو نموده و در شتر که سبب است
و مثل شده و تاجی که غیر منصرف و قز سقا قزوی و مقری مشک که بقرنوه دست کنند شش آن نیای است که در یک برآید و هم بای بر جای نماند و الا قزوه
و عرقه و عضوه و شدة افسان کلان و دو تاه شدن فاسیته شال طابته خشک شدن چوب سوت تاریک کلون است کردن
بجای **ع** فاضله نمر قاطن قطان قاطه جت قطین که لک قطین بیا جاکران قطینه باشد گان خانه يقال جادو ابقطنه قطان که چوب یک
و شکسته بود ج قطن بختین میان دوران و دفره مزع و کوهی قطه فاکه هزار خانه شکسته و تقو بها السامه رانه قطه بالکسر و کلک الا لعل قطه
بالضم لقب مکر و ثوابت قطه شکلی و الا لعل المعاصفات الی القابها و کلون الالعاب معان و تعرف بها الاسرار کما قبل نفس قفه و در لطفه و
کرز قطن بختین سکون بینه قطه خص من قطه مین زار قطینه کبیر متن کی از چوب باشد قطین گیاه بی ساق چون در که دو سینه آن قطینه که در
ترقیه کنجینه بخت بل معرو يقال للکرم اذا برت زعماته قد قطن بقطینا قطین ضافه یعنی زنی سید قیون بفتح ک یا ی قطینه معرب
از قفا کج کرده قفن مصدر منه **ع** فاکه و مونی عن قفن بختین و شیده النون موضع قفا قز و فیه نون مشدده و قول عمر رضی الله تعالی عنه فی
استحل الرجل الفاجر لا یستعین بقوته ثم کون علی قفا یعنی علی قفا و النون زاید و قال ابو عبیده موحرب قال الذی یوزن بینه کیا يقال فمن
ان تعجل لکذا ای خلیق و جبر لا یشی و لا یجمع و لا یوشت فان کست لم یجمع و قلت قین فیت و جمعت ه الا مقمته لک ای مقلقه لک و جمعه بقرن و
جستن **ق** بالکسر نیده کا زید و ما در بنده را ده باشد میترسی فیه بکشته و الجمع و اللوث و ربا قوا و عبید افان ثم یجمع علی فته قن بقیض فته قن
ایضا بخیل فته بالکسر استرا رس قن جاف و قوی از دار و يقال لیسر زو بالکسر فته لیسر بالکسر بالکسر بالکسر بالکسر بالکسر بالکسر بالکسر بالکسر
بر شدن نبر کوی فان بفتح کوی و مونی از سید قفن بکسر متن نوعی از موش دشتی و راه کا و ب شاعر صحرای قاتن بکسر که لک افسان بر قینه
جماعت قانون اصل بر جزیری قون جماعت و مونی بکسر آنگاه قون قیان جاد و سگری و سیکو کردن جزیری و فرام آوردن شکافنی خور **ع**
ق قاله يقال منه قن الشی ای شته و صلیحه و قن ناک هم عس قن فی مثل اذ سمعت لیسری لقین فاعلم ای صبح و هو سید لقین صار شافی الکذب
و اباطل يقال لوده درین سجد لقین نبات لقین نام جاد و يقال لیسری لقین من بی سید لقین کما قالوا الحارث و مونی خوا و تخفیف و لو انست الهم
قینی و لا نقل بقیی و لقیان موضع بقید مونی و طیفی به لیسر لقیان نیکو شدن نبات و نبات نبر سیدین من خوا مقلقه مشاطه عدس بقیی کس بقیی
از استه شدن قینه نیز که سرود کوی قیان بالکسر جاد قال ابو عمرو و کل عبید عرب قین الا مته قینه **فصل الکاف** کین دروش شکلی بولو
و در زبشن **ع** فاکه و از کشتن از جزیری ناپید کردن جزیرا و کین فلان ای من کینه بقیی و در قفه بخیل و ابان ای بقیض و جل کون
الاصابع و سوسل شستن و يقال کین نظمی اذ اطلی بالارض کبان باضم بیا کشته و مونی بکون **ک** بفتح و تشدید هم کین بختین ریم
و دو و کشتن خانه **ع** کافر کشت جافل السیر من کل شیب و الزرق بالکسر خضرة سقا کستن ریناک کردن بالکسر خالین که در بود و در خود
بند زن و د و ن جرم کدون عت که ت بالکسر و کشت يقال لجل الحسن الکدنه بغیر و کدنه و رجل کدن دامه کدنه ای دت هم و هم کدون
بفتح سوزا که در کابل کول يقال با مین الکدنه فیه ای بختی کدون مثال الفرجون و قان لرب علیه در ک الزبت تجلی بالدرع کمران
بالکسر و قبل خک کینه زن مطربه کز زن کرزین فاکه تر کفن صوب شستن **ع** قاله کفته باضم و کستی کفن بختین طبعه مده کفن
کفن ساختن مرده را کمون بنان شدن **ع** فاضله و منه الکمین بیه بوب نافه کمون ایجا استی خود پنهان دارد و حزن کمن افاده
پنهان کون بفتح و تشدید زیره کمن بالکسر شوش انان جت قول تعالی و جل لکم من الجبال کبابا کتبه برده قول تعالی و جلنا
سیت علی کلهم انکه جسد با کمان بالکسر يقال کشته ششی ستره و صندقه من الشمس و کشته سیه نفسی هر رت و بها ایضا بقیی بکین

وبقا الناس على كذا هم اي على استقامتهم كمان بالفتح كياي شكن جاگرو اي که در آخروي عراب سيد آيد فاذا انصرف مع ذلك فبقا كمان الا ان غير كمان
 هو المني معنى قومهم في نظر ان كمان يستعمل مرة ظرفا ومرة سها فيصوب يرفع ويغير المكن هو الذي لا يستعمل في موضع الاخر فانيصوب لا يجوز الرفع
 بنا اذا كان معرفة واما اذا كان نكرة او دخلت عليها الالف واللام ككلمت سفا وصبوا وجرا مثته بالهم قوت يقال هو ضيف منه ومنه
 السير اضطره وخيله ومنش الناقة حشرتها يعني ماذه كزدم منين اي ضعيف وقوي ضد وسن سست وكر سست من برين وكم كردن قول تولى
 بهم اجر غير ممنون ونمت وادون مت نهادن ع ع حقه صلتهما بعلی میان اسمی است از سها الهي معنی بسیار نمت وبنده مني كخصيصي بقصر معنی
 المنة يقال المنة مقدم الصنعة وتر اكيس من وساد وطل منان انما عجت منه بالكرمت وادون منان منكره بيان كردن يكي خوش بر کسی ممنون
 بالفتح بسیار نمت وبنده در روزگار ومرت بي نوشته وكون وهدية وجمعا من محقة مناه کسی هو اسم لمن يصلح ان يخطب بهم غير ممنون هو في
 اللفظ وهدو يكون في معنى السجدة كقوله تعالى ومن شياطين من يهوونون له كسيت هذا الاستفهام كخمن عندك انك و هو ليجر خوريت من عندك
 وهر که و هو لشرط و اجر اخومن كيرني كرمه ويكون نكرة نحو مرت بن محسن اي بنان محسن يكي بها الاعلام والكنى وانكرت اذا قال ريت زيدا
 قلت من زيدا وني لسكره اذا قال ريت رجلا قلت مناد في جاري في رجل قلت منو في مرت رجل قلت مني وني جاري في رجلا قلت منان
 وني رجلين قلت منين متباين النونات في الجمع كذا قلت منون منين في الجمع وتقول في المرأة منة متان متان و ان وصلت قلت منة يا هذا
 بالمتون ومنات وان قال ريت رجلا وحمرا قلت من ويا وني مرت بكار ورجل قلت اي مني فقس عليه هذا كانه اهل الحجاز وغير اهل
 الحجاز لا يرون الحكاية في شئ منه ويرفون معرفة بعد من سما كان او كنية او غير ذلك و احملت من سها مكننا شدة من بالحقققا مناه
 از و هو حرف حافظ هو لا يستد انما كية لقولك حبت من بنو دالي الكوفة وللبعض كقولك هذا الدرهم من الدراهم والبيان والتفسير كقولك
 الله ورك من رجل وني قوله تعالى ونيرل من سها من جبال فيها من برف فالادي لا تبار انما كية ولشائنة للبعوض وني الله للتفسير والبيان و جاري
 للتوكيد ايضا نوا نقولك ما جاري من جد اي حد و نجر من حل كذا هم من وكقوله تعالى فاجنبوا الجرس من الاوان اي الجرس الذي هو الاوان قوله
 تعالى ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه ويقال ايضا ما رثية من شدة اي من شدة قال الله تعالى مسجد اس على التقوى من اول يوم و جاري معني
 على قوله تعالى ولتصراه من القوم الذين كذبوا باياتنا اي على القوم وقومهم في القسم من بلي ما فعلت ضمت موضع الباء ههنا لان حرا بحر نوبها
 عن بعض ذالم يلبس معنى وقد تحذف نونه عند الالف واللام ويقال يكذب مومن مونية بوشن ع ع فاضه فهو رجل مومن
 همته بالفتح والسكر خدمت كردن ع ع فاضه ما من خادم ووشيدن شربوت بارگشتن متهبان بدل كردن خبري وحوار
 وضعف دشمن نهان به بالفتح سسي وحوار ع ع بضمها قنين نعت من ملين در فرع ميون جماعت يقال انظر اطنون ميون و
 ر فاعفقتن ع ع فاكه ما من ميون بالفتح نعت منه وهو متان وده مغشوشه فصل النون ملتن بوي نا خوش ع ع فاكه بضمها
 منن و منن معني فهو متين كسبر الميم تبا عا و نته غيره وقوم مناتين ويقال ما نمتني في العجب كمن ما هو جمع انما لمن لفظها وحر كاره
 بالضم لا تقارال كنين لان النمة من جرس الاو التي هي علامته الجمع نون هاي النون نيان عت ويزي تين ونام شميري و دودا و معني از
 تفاسير و القلم آورده اند وحر في از حر و معني ح و سوسن حر الزبادت و دودا و نون لقب يونس عليه السلام وكون لتاكيد مشددة وتخففة في الفعل
 المستعمل بعد لام القسم كقولك في المشددة والله لا اظن زيدا و نون الامر و المعني تقول اظن ولا تضرب و نون في الاستفهام تقول هل تضربن لبيد
 وازوت على ان ما قولك لا تضربن زيدا فتر به قال الله تعالى فاما تيقنتم في الحرب فشر و بوم في التثنية اضربان وني الجمع اضربن بضمها و يلمون
 بكسر او بجمعها انضربان صله اضربن بواو نونات فتفصل منين بالفتح وكلمة نونها واما تخففة اذا استقبلها س كن ففقت وازوت
 عليها قبلها فتحة ابدلتها النون الا على ع ولا تعبد الشيطان او صد فاعمد ايد وراخذت في الوصل قول الشاعر شمر ضحكك

اليوم طاقها ضربك بالسوط قوس الفرس تقديزه ضربك بالحقة قطع مكان المشددة الان في موضعين في فعل الانين لقولك ضربان من جماعته المنة
 ضربان فلا تفصل فيها الا المشددة لما تنبت من تشبته ويقال نونت اسم تنوينا وتثنية لا يكون الانى الاسماء **فصل الحواو و من رزل**
 تدبشكاي صبت وتنبه وشي ان اي ثابت وتون و منه دايم بودن **ع فاكه** واثن اب روان دايم مواته مازنت كرون **ع فاكه**
 بفتحين بت وثن اذنان حجت واستوش من المال اي شكرته واستوت تبار ايضا واثن واثن معني **ع فاكه** زمين دشت بهوار و مبدنه فاقه
 و جنار حجت و استوار و قيل اي عطية الوضعتين و كراهه و كراهه و جنة حركات خراسنة بالهجرة مضمومة كذا في فنيها اربع فاعل جازل موجن
 عظيم الوجبات ويقال ما ادر اي من جن الجبل هو اي اي الناس هو و جن كوفتن كازر جامه **ع فاكه** منجته كوشك كازر و جن بالفتح
 جماعت و **ع فاكه** بالفتح و دان بالسر بنادون جبر **ع فاكه** مودون و دين تر كخاده و در كار عروس استام و سادگي كردن و فرير
 لا عزاد **ع فاكه** ايران مثله و لدود و مودن مني و اذن الشئ اي تل و اذن ايضا لازم مودون ايضا نام اي جازان يكون
 ميدان بالسر تقاسم هذا المعنى كالمضار طافيه من معنى التضمير و العطف بالفرس في الزمان ميزان بالسر ترازو و صله موزان نقبت الحواو
 يا لكسة ما قبلها فام ميزان النهار اي نصف وزن زنة يخذن **ع فاكه** يقال رت فلانا و فلان معني قوله تعالى و اذا كاؤم و
 فؤم و هم دارن باسك موزنه برابر بدن ميان و دوزن و يقال وزن المعطى اثن الاخذ كما يقال نقد المعطى و نقد الاخذ وزن حنظل اس
 كرده و فلان و زين الراي و زين الراي و قوم هو وزن كحل لصب على الطرف اي نايته منه و موزنه كحل اي خذاه و وزن و حصار و تبار
 كز و ديك سبل بر ايند موزن بفتحين موضعين هو شاذ مثل مود و موب و سن بفتحين جواب سنة مثله **ع فاكه** و سن سنان و سن منه
 و سن و سن معني و سن الرجل ايضا اي عشي عليه من متن البر مثل سن و اوسنة البر و هي كسنة مرسنة تون الحلال اي انا و بني امية و امير
 بالسر كافه باسنة من زرتها ميسان بالفتح موصفي و **ع فاكه** نوار مود و هو مبرله لبطان للقب و التقدير لرجل الحرام للسر و **ع فاكه**
 بضمين حجت و صن نولر بافتن **ع فاكه** موضونه زره در باقه و جامه و تحت مرسية قوله تعالى على سر موضونه و وطن بفتحين جابا
 مردم و قد يحذف اذ كان حجت و اذ كان انعم مرابها توطين جابا شاضن استيطان الطيان كذا لك توطين النفس على الشئ دل بنادون رجز
 و يقال من اين ميطانك غايك ميطان اول غايه حله بان كه اسب از باغ دهنه تيار مبداء اخر غايه ان موطن بكسر الطاء حرج جابا قال
 الله تعالى و لقد نصركم الله في موطن كثيرة و عنته زمين دشت سخت تو عنت السادة اي سمت غايه السمن و كذا جانه منع موطن مثله و رز بر
 گرفتن منع **ع فاكه** و تون اي تون و ان كشته قال الاممي الكون ما و اطار في غير عش و الكور بالراء ما كان في عش قال ابو عمر و اونسه و اونسه
 بالضم فيها مواقع بطر ضا و قعت و كذا بضمين يكون و فحة و كذا حجت و من سسي و سشدن و كردن **ع فاكه** يقال و بن
 و مبدنه لازم متعدد و شتر ابو و نر و ديك نيم شب موبن بكسر الهاء مثله و من بضمين سسي **ع فاكه** داو منه و مبدنه و اونسه و اونسه اي صرنا في تلك الساعة
 و اونسه استخوان كوتاه و يلود و مرارة و سنانة فيها فتور و اناه **فصل الجهاره تبار** باران كياسه و ما ريدن جليد نهن هتون كذا لك
ع فاكه سحاب هتون و اثن نشت نه هتون حجت **ع فاكه** بالسر تبار سبيد مويستوي في المذكر و الموث الجمع يقال ناته بجان اول
 بجان و بجان ايضا و ارض بجان طيبة ترب مرت و مرارة بجان اي كربة و قول علي رضي الله تعالى عنه ما جاي و بجان فيه و كل الجايه الي فيه
 يعني خيابه بجان كزنا بكي و يكون بفتح بالضم كسي و فردا بكي و پدر ازاد و مادر بنده بودن **ع فاكه** بضمين نشت منه ارج و خزانيد و كذا شتر
 و نر و كذا لك الصغرة من البهايم و في مثل حلت البهايم عن الولد و حلت البهايم عن الفرد و هو القدر بضم و قال ابن الاعراب حلت البهايم اي
 كبرت قال اي بنت بون محل عليها ففتح ثم سجع و هي حقة بفتح بضم و نشت باعيب كردن امتحان ما رسيد و اوطى كردن منجته بالسر تحله كذا لك
 باراد و نوبه و نه ما يد هرون اراميدن و ارام و دن لازم و متعدد **ع فاكه** مبادنه مصاحه هنة بالضم اشئ و صلح يقال مبدنه مدني يكون

[illegible]

ابوعلی آنرا لافرق بین مکل و فعل و زاد و النون لان فی الحکمة نونا تا ه ای نبوه ای ارتفع فبنا و نوبته توبها اذ ارتفعه و نوبت همدا و رفت
 ذکره بنده نام کرد و مش و نوبت نفسی ای توبت و نام النبات ای ارتفع فبنا و فصل الواو و به یقال فسلان لایوبه و لایوبی باک نسبت بوی
 ای لایبلی به و یاربیت له و یاربیت له فطنت له ندانستم او را **ع کافه و فتحها** و نوبت تیبه بالکسر مثل تجلی ای مبتلی و وجه روی مجره جاب
 و یقلب الواو همزة فیه یقال اوجه و سوجه مثل و الباء عوض من الواو و هذا وجه الای ای بوالای نفس و الاسم اوجهه بالضم و الکسر و اوجهه و باروی
 کردن و وقعت و جاباک بالکسر و الضم ای قبالتک و آنچه که را می ای نسخ له یعنی روی و واداد او و هو مقل صارت الواو و یاء الکسرة
 ما قبلها و ایسا مار او او غمت ثم نبی علیه فوک قدت تجاباک بالضم و الکسر و فیکت الیک التجه ای توجیت الیک وجهه فی حاجه
 و وجبت و جی الله و توجیت محوک الیک و توجه الشيخ اذ اولی و کبر فی مثل الحقن یا توجه ای لا یحسن ان باقی الخاطی یعنی وجه ای علی جبهه
 لا یختلف و جابه روی شناخته و با قدر شدن **ع یضما** وجه با قدر و جابه و کچه کتشت و تنهائش ببردن آید از شکم مادر بوقت زادن
 و نام اسپ و اوجه الله ای صیره و صما و اوجهه ای صادفته و جابه و جوه البکسر اوجهه و وجهه مبره توجیهه قال یخیل یو حرف الذی من
 التامیس و العاقبة فلک ان تیره مای حرف و حرکت کفول امری القیس فی حسیته الیه ای فی افرغ فوله فیرد ایوم قولک لک
 قیل له توجیه و قیل التوجیه هم کحکا تا و کان اگر دمیقد او اما نفس الحرف فسی الدخیل و حرکت اشباع سیمتداه گرد آمدن در فن و شرف و
 و مخلو شین خصم یقال استودیت لابل و سیمتدیت اذ اجتمعت و انما فت و استوده انضم و سیمتدیه ای انقاد و غلب و ره و یخنین
 گوی و نام شادی و کار رجل لوره و همزة و رما یقال و ریت توره و رما **ع کافه** و یخ و در ای فی سوبها خرن و غرقه و افه
 خادم کلید و فی الحدیث و لا یغروا و عن و قسینه و لا قسین عن قسینیه و قه و رمان برادر دط مقلوب من فاه و قسیت و یقین
 و یقین ای طیت و له یقین بخیر و یی و کشتی از عشق رجل و له و همزة و اله و اله ایضا و قد له یوله و با و و له ای **ع کافه**
 و توله و تله تویه جدا کردن بچیز از مادر فی الحدیث لانه و له و له ای لاجعل و له و له ای بسیار سیلا و بالکسر که کتشت
 و الا شوه و کتبت فرزند و اما قه سیلا و او اشند و جدا علی و له و صارت الواو و یاء الکسرة با قبلها و توله و توله و رسل فحسب فی صوره و توله با تخفیف
 ایضا و کتبت و اما لایطیه اذ تخیم من طیب انشی ای شکیف که چه خوش است و یقال و یجها یا فلان و یو کتبت کما یقال و یو کتبت
 یعنی بلامن فی فسلان سیوبه نام استا و نحو نیت فهو اسم نبی مع صوت فحلا اسما و جدا و کسره و کله و همزة و سعد و یقین و یو کتبت
 ما لا یصرف و یقول نه سیوبه و ریت سیوبه و شاه و جمعه یقال سیوبیان و سیوبین من لم یعیر به یقول فی التثنية و هو سیوبه و کله با
 سیوبه و الجمع ذود و کلهم سیوبه و همزة الاسد فی زیره فهو و جاده و و همزة و کله و رسل و یقال و یجها یا فلان و یو کتبت کما یقال و یو کتبت
 همزة بالضم و در بدل مهبات و دست و تار مفتوحة مثل کیف و صلیا و و کسره و یجها یا فلان و یو کتبت کما یقال و یو کتبت
 الباء همزة فیه یقال ایبات و الوقف علیها بالتاء لمن یجها و اباء لمن کسر فیه یقال مهبات و مهباة قال الاخفش یجها فی مهبات ان تكون
 التاء التی فیها تاء الجمع التی للتأنیث و لا یخوز ذلک فی الالات لان الالات و کتبت لایكون علیها جماعه لان التاء لا تزد فی الجماعه و فی
 الالات و ان جعلت الالات و التاء زائدین فی الاسم علی حرف و **فصل الیاء یاء** علی تکرار کسر الباء ای قبل و یو عا
 الیاء صاجیه و سیمت بالابل اذ قلت یاء یاء باب الواو و الیاء کل صا صا ح ابو نصر جوهری رحمة الله علیه جمیع
 مانی و الباب من الالات اما ان تكون منقبة عن و او شل دعا و من یاء مثل رنی و کل فیه من همزة فی مبدل من الیاء و من الیاء و کله
 و جمله قضای لانه من یقین و یقول و صلیا و لانه من غزوت و یخ فی الیاء و الیاء صلیا و ان شاء الله عز و جل **فصل**
الاف الیاء بافتح و لانه فی لایة یقول قتیان و بوستان اباب کسر باز و ن **ع یضما** مع ضمه عن حرف یاء فبنا و نوبت

و عمل کردن بنور یقال رت النخل ناری ارما می علت الحبل و موخن بن یک جفید طعام بروی یقال رت القند الترقی با
 شیء من الاخرق مثل شاطط واری صدره بالکسری و غیره بنی بنیة الکنه چشم و نایت بالکان می قیمت و نیاری ای یجری اربا لم اخرج
 و علف و ان واری جماعت قد نسبی الخیة ایضا اربا ماری ای ساقن و یقال ناری الدابة الی الدابة ای القصب الیه الفیت معما معلف و معلف
 انما ریه ایضا الترش تر کردن یقال رنارک رة الترش ان فی صله بالکسری ایضاً علف و الجمع ارون بنردی روان نام جابغ لفره از اربا کاسر
 یخن آب در حوض و ان نسکی باشد که بروی ریخه یقال ازیت الحوض ناریة و نوز با واریة ایضا اجعلت لارا انا فة ازیة ای قشر بر من لک الموصم و یقال
 للقمی الام سوزاه و از و مال و یقال سوزا ای سجد الی یعنی بر کبر و واریة ای حادیه ازی از بالضم و لکنه بکریه شدن علف که از ای تقصیر وایت
 علی مصیبة ایضا صفت علیة فضلت منة تاسیة تعزیت کردن اندوه نمودن موساة بمل من نسی غم ازگی کردن التسلية مالی دو التسلية صنفیه سوز
 بالضم و الکسری و ادیهات و مالی نسی به الجزل للتعزی ای بالکسری جماعت ای بالضم ایضا صبر بیا فیه کردن یقال لانس بر لیس با سوز مثل لافقه تیز
 لک لک بقوة و تاسی به التعزی و تاسو ای بعضی بعضاً ای بالقصر و الفتح و ارون و علایم نمودن ساء محدود و مفتوح محدود و بالمد و الکسری و ایضا
 مثال فاعل شکر هم ساء مثل رای در عاة و ساء بالضم مثل عاة اسو مثال فاعل بالفتح مرم ساء مرم ساء دن علف فیه سوز و سوز ای علی فعل ایضا
 اسوت بنیم ای صلیت سیه دن مخته کننده و خانه محکم و نام زنی و سون و ای اندوه و اندوه گشتن علف کافه یقال سوز علی مصیبة ای
 حزن ایست لخلال ای خرن لہ اشعار بالفتح و بالمد و خراسان ریزه شارة یکی و البقرة فیه مکتبه عن الیاء لان الصغیر باشی و لو كانت یصلین
 لكانت اشی و یو ایضا و ادایا مایه فیه تحیل و اشی العظم اذ من کسر کان ردی البوعمر و البقا و اشی بالنون اصمته شامی از خرافه اصفا
 بالفتح بارگیر ایضا جماعت مثل قناة و قنایه کذ لک مثل اکمة و اکم و اکام المو تقصیر کردن در رنگ دن علف و یقال فلان لیا لوبک
 ایضا فیه الیه موت و ای جماعت تو هستن یقال لاه یالو و الو ای استطاعة و فی المثال الاخطیة فلا الیه التی تقصیر و درنگ کن یقال لاد
 و لا انکلت علی افعلت ای لا استطعت یقال تلیت تزویجی للکلام الی بالفتح و لکسرت الا بالمد جماعت و لکیت الیاء مثلاً معی اصفا و ایضا
 سوکنه خوردن الی و تالی ای نای معنی ای حلف و اشلی فی الام ای قصیر الیه علی فلیه سوکنه الا یا جماعت و کذ لک لک مثلاً حركات الیوة بعضین
 و التی یذ بالفتح و بالضم ایضا حوب عود میلا بالکسری خرقه دن بوقت نوحه بر میان بند مالی جماعت الا درخت نیکو منظر تلخ بر الیه بالفتح و نوب
 قتل الیه و لکنه البان لانا الخیة الا علی فعل فرب فروس نکسین لفره الیاء علی فعل و فعل و نوبه ناک الی علی فعل جماعت یقال ایضا لکس البان بالکسری و نوب
 البانات یعل الی بزرگ برین ام ایضا و لا یقال الی بعضی بقوله و الی بالکسری الی فعل منه الیه الحافز موزره الیه ایضا گوشت نکشت بزرگ همه کزین
 اما و جماعت قال الشاعر شعر محله سوا ملک بر لیت ظلم من قینا عیز ام خوالف اموان بالکسری لک مثل اموان و اصحابا اموة بالتحریک لاکنت امده و لکنه
 اموا اموه کبیر کی کردی امو کسویا امیه تقصیر با و ناکم فی قیلک از قرین اموسی بالضم و نفقه و می بکج اربا یارات مستوب و هو فی الاصل خول یقال الی
 هینان ابنه سمیر بن عبد مناد و یقال استام امه غیر منک ای سجد و تاسیت امه تجزیه و امه السمر زار اموا امای صا و کذ لک استاموا اما بالکسری
 و التی یذ با و بنو حرف عطف مبتدله او فی جمیع حکما الا فی و حد و هو ان یجده می می افو میفنا م بد لک الشک و التی یذ با و لا بد من تکرر بقوله
 جادونی انا زید و انا عمر و لا شرط و یجاء ایضا بقول ما تاتی اگر کف لک لک فاعل من الی و لکنه حد افعول الی نذرت للرحمن صوما اما افعول فیه لافنا کلام و لا بد من
 فی جوابه لان فیه وین الشرط و یجاء بقول ما عید فقام کاک قلت بما لکن منشی فیه فیه فقام و قولهم ع ایا الی خبیه ایا الی نافر من ایدت من احدی
 میسما و وفد کسیر و اما عطفان تحقیق الکلام الذی ینقله بقول ما ان زید فاعل یعنی انه علی حقیقه فاعل لا علی الجواز و قول و بعد قد ضرب زید عود
 افنی بالکسری و قد شدن علف فاکه یقال فی بانی الی ای جان ادک قوله ثم غیر ناظرین الیاء و الی الجمیع ای اتی حروصه قولنا من جمیع ان فلان
 بونیة ای ای لغوه و صیه و البطاه و الا سینه انا علی فعل ایضا انا لیل سعات و احد با فی مثل معی و معا و فی و الو ایضا یقال معنی الموان

وانبان من الليل على في الامر توقف تنظروا شيئا في اي استظهر به الاسم اما مثل قنانه يعني ذلك لئلا ياتيكم في ذلك
بكراني خيزوا رجاي واصل قنانه مثل احد وحدثني ابو جعفر عن رجل ان عليا عليه السلام قال يا كسر خنزة جماعت او اني جمع الجمع او
بضم اول كسرني او ابا كسرناه كفرن عح فاكه ماوي نياه جاي وجاي كرشب روزه باشش درو كسندور تعالي ساعى الى حل او جاي
داون وادويه وادويه معني وماوي الابل كسر او لغته في ماوي الابل خامنه وهو شاذ وقد فسر في تاتي بعين من بالقاف تاوت لظهورها
تجتمعت من اوب بضم جمع او مشان ان كشي ومتاويات ايضا ويقال اويت ضلالان فلما اوى في الزية واية تعذيب الجواب والالتفاتها وسكون لها وزعم
مخففة ماواة ايضا ابي في له وارق ابن اوى شغال نبات اوى جماعت او حرف معناه يا مهن الخيزل على الشك والابهام كقولك ايت بيد الوعر
للك كقول تعالي وانا اوماياكم لعلي ابي او في ضلال من لالهام ومع الامر التي دل على التغيير والاباه كقولك كل الشك اشرب اللبن للتخفيف
كقولك جالس حسن وابن سيرين ملاقاته ويكون معني الى ان كقولك لا ضربته او يتوب يكون معني في توسع الكلام قوله تعالي وارسلناه الى
الف بزيرون معني بل بزيرون ويقال معناه الى مائة الف عند الناس بزيرون لان الله تعالي لا يشك في يد ويظهر فاودت نوت
كذلك سائر حروف الهجاء والالف نيادي بها القريب البعيد تقول زيدا قبل الالف المقصورة والالف من حروف المد واللين بالذية تسمى الالف
والمنحرفة تسمى الهزرة وهما جميعا من حروف الزوائد وقد تكون الالف ضمير اثنين في الاعمال نحو نعلنا يعطلان علامة النشئة في الاسماء نحو
زيدان ورجلان اية نشان ويك سخن تمام از فرائد وجماعت حروف ازدي واسلامه بته بالتحريك في واما وديات جماعت اية الرجل شحمه يقال
تأيمه على تفاعله وتأيمه على تفاعله اذا قصدت ايمه وقصدته وخرج القوم ياتيمهم اي يحاجتهم وتأيمه اي توقف ثلث تقديره فناء ويقال ليس منزل
تأيمه اي منزل ثلث وخمس كدام وهو اسم معرب بضمهم ويغترط ويجازي فمن يعطى فمين لا يعطى تقول ايتهم انوك اسم كني كونه وهو مفرغ
للاضافة وقد تنكر للاضافة وفيه معناه ويكون معني الذي تطلق اسم في الدار او يكون لغا تقول مررت برجل من رجل ايتا رجل مررت
بامرأة اية امرأة وانيها امرؤ وبامرأتين ايتا امرأتين ومازادة وتقول ايتا امرأة جاريتك مررت بجارية ايتا جارية
ويصيح بكلامه ايتا طارة واية طارة كل جاز قال الله تعالي يا اي ارض موت وتقول في المعرفة بزيادة ايتا رجل فتضرب ايتا واما على الحال وانه ايمه
الله ايتا جارية ويصيح قال انفر رجل في اي مابعد ولا يعمل فيه ما قبله كقوله تعالي لنعلم اي الخمين احصى قرفع وقوله تعالي وسيعلم الذين ظلموا
منقلب خيلبرن فتضرب مابعد قال لكساي تعقل لا ضربن ييم في الدار ولا يقال ضربت ييم في الدار فراقين الواقع والمنظور لدخل عليه
التي في نذر الاسم الحرف باللام فقلت يا ايتا الرجل واية المرأة فاي اسم مفرد بهم معرفة بالنداء يعني على النسم نازف تنبيه مومن من
المضاف اليه وترفع الرجل نازف معني ايتا وديكلي باي انكرات وليستفهم بها فاذا استفهمت بها عن النكرة اعربت باعراب الاسم الذي هو
استثبات منه فاذا قيل لك مررت برجل قلت ايتا يا فتى ورايت رجلا قلت ايتا فتى او ايتا في الوقف مررت برجل قلت ايتا يا فتى وفي الثانية
الجمع والثانيث كما قلنا في من اذا قيل جارني رجلا قلت ايتا رجال قلت اليون ورجلين قلت ايتا في النصب الجرواية يانده للموت
في البصل على الاعراب الثالث وكذا ايات في الاحوال الثالث للجمع ليس اي مع المعرفة الالرفع وان استثبت عن معرفة رقت ايا لا غير على كل
حال تدخل عليه الكاف فتفضل الى كثير العدد معني كم في الحب وكنت تنويه نونا وفيه نشان كائن مثل كامن كاتين مثل كعيتن تقول كاتين صلا
لقيت تضرب بعد كاتين على التمييز يقال ايضا كاتين من رجل لقيت وادخل من بعد كاتين كامن النصب بها وادج وبقال بكاتين مجمع
هذا النصب كالمجمع ايا بالتخفيف حرف من حروف النداء نيادي بها القريب البعيد تقول يا زيدا اقبل ايتا مثال في حرف تباد
بها القريب معون البعيد تقول ايتا زيدا اقبل وايتا اقبل بخذف الياء ايضا لا تضرب الناصب في النداء وهي ايضا كلمة
تقدم التفسير تقول ايتا كذا يعني بريدك انما ان ايتا بالكسرة كلمة تقدم القسم معناه ايتا تقول ايتا دربي واتي بالله فصل الباب

من نحو كان لغزني الواحد طلت اثني عشر فلو لم يذنا في شين اي سوا احد الاثني عشر كذا في ثلث ثلثة ايضا الى العشرة ولا يكون العدد منصب من احد
 عشر الى تسعة عشر في الرفع والخفض الا اثني عشر فانك تعبره تقول للموت اثنتان ان شئت ثنتان لان الالف انما تجلب ثنتان
 الثاء فلما تحركت سقطت اما قول الشاعر شعركان خصيص من الدلائل طرف عجز فيه ثنتا حطل اراد ان يقول فيه حطلتان فاخرج الاثني عشر
 سائر الاعداد للضرورة واضاف الى بعده اراد ثنتان من حطل كما يقال ثلثة درهم اربعة درهم كان حطفي الاصل ان يقال اثنان درهم اثنان
 الا انهم قصروا بقولهم سمان اذ انهم عن اضافتها الى بعده وسمي كل شين اثنان عشر قلت في النسبة اليه شوي كما يقال في بن شوي واثني كما يقال
 ابني اثنان وانه ثلثان باركتين يقال اثني واثني على افعول شتا شتايس كهنن يقال اثني عليه خبر او الاسم الثناء واثني اي اثني ثلثة وثني في
 مشية اي اثني من القران كان اقل من الحائتين وتسمى سورة فاتحة الكتاب ثنائي لانه اثني في كل كعتين ويسمي ايضا جميع القران ثنائي
 لاقران آية الرحمة بآية العذاب ثواب بالفتح وملتوي بضم دون بجاني ع ح قاله يقال في حيت بها والوت بها لفته في ثوبت بها والوت بها
 ايضا لازم ومتعد ثلثة مقيم كرون سي راكبا في ثوي على فيل مهران ابو شوي ميران ام شوي زن ميران ثوية اعل كوسيد ثاية بالفتح كذا
 وثلث كذا در صوابا شديت نشان ثوية نام جاني فصل الحجامي كزیدن ع ح بفتحها يقال حامي عليه اي عضه جوده بضم ن على از
 رگهای اسب ان سرخي است كه سياهي زندوس جاني نعت منه جاد وركونث قد جني الفرس وكنته جاد وای التي لعلو بالسود وثلثة الدرود
 وقولهم الحق لا يجاي موهامي لا يكسب لاجل انك اب مان تواذ باز دشت سقا لاجل شيئا اي لا يسك جاد فاكس غلاف ديك جارة جماعه يقال
 جاد ورجاد واحد وليس بجمع وفي حديث علي رضي الله تعالى عنه ان اظلي جواد احب الي من ان اظلي باز غفران جيا بالفتح والقصر خال كذا
 جاد امراه جاي زن وروستان جيا بالكسر والقصر كذا واورده حيت ثلثه كذا الجوده والجماده وحيث للماني الحوض وجوده اي جمعه جاتيه جود
 جاي كروان اب جوي عشا ومنه قوله تعالى وجنان كالجواب شري بشام جاية كروان خراج جاده كذا كذا حيت الخراج وجوده بمعنى اصله
 لكن لا يميز ع ح قاله اجاد وروختن كشت رسيده وفي الحديث من احب فقد ابل واصل النهر تحيته پشت عم كروان في حديث ابن مسعود وفي ذكر
 القيامه حين يفتح في الصو قال فيقومون فيحجون تحيته رجل احد قيا نار الب العائين قال ابو عبد الله ع اي ان يكون اضعايدية على كتيبه قيا او يكون
 منكبا على وجهه باركا وهو كاجود واجتبا اصطفاه حشوة بالحر كات الثلث سنگ توده وجني الحرم بضم والكسر اجتماع فيه من حجارة الخار حشوي
 بعضه من كسر ثمن زانو شستن ع ح فاضه وكذا جاده غيره رقوم شوي ومنه قوله تعالى تدر الظالمين فيها جثيا بضم والكسر جاثيت كشي الى كتيبه
 زانو زانو شستن وجاتوا على الركسورة الحائنه نام سورتى ازوان اجتبا قلب اجاده اي استاصله واليك جوان بالفتح نام مردى جى بضم لقب
 مردى قال الاخصس هو لايفف لانه مثل عمر حيت ميل كرون منه قول حذيفة كالكوز نجا لانه اذا مال النصب فيه وپشت خم كرون بر وفي الحديث
 انه جى في سجوده اخوي ومضجيه بجاني عن الاض حذيه قوم زين رطل هاجد تيان جاد جيات بالتحريك عجا وجديه على فعله شله جاد اجامعت
 وهي ايضا خون خشك پوست جسيده جاد بزغال اجدى وجاد اجامعت ونام برجي وستاره تزدك قطب كز قله را بوى توان شستاخت
 يقال انه جدى على التصغير جاد بالفتح والقصر عطا جاد وملكه وطر جاد عام يقال اللهم سقنا غيثا عذقا و جاد اطفا ويقال جاد الدهر اي الدهر
 اي ابد واطلان قليل الجاد بالمدى قليل النفع جاد بالفتح والكسر بوجه وجوده واجد يته استجديه اي طلب جاداه كذا معني جادى فوهه
 اجاد عطا وادن لبطا سديد ما جدى بذا عك بالفتح حله و بالث حذرك شس جدى بضم والكسر عجا جاد وملكه قال الجادى
 قوله تعالى او جوده من النار اي قطعه من الجودى لانه جميع العرب قال ابو عبدة الجوده مثل الجوده وهي القطعة الغليظة من خشب كان
 في طرفها نار او لم تكن جادو بر سرى الشينده و بر سر الغنسان هتاده وقال ابن الاعراب المجادى على قدميه والجاني على ركبيه جاد بالسر
 والحد جاد مثل ان ينام قال ابو عمر جادوا جادوا لسان معني اجد وجاد معني اذا ثبت قايما وفي الحديث مثل الازده المجديه على الارض اي الثابتة

[illegible]

لغزیه بستان مجاز که در کمال فلان یکی شش حسا و یکبار و حکایت مثل فعل و احکام لغزیه فی احکامها می
 شد و نهاد و قوتها حلوا بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 و بی عود الفرس حلیت شش جملہ حلا و جلد حلا و حلیت طایفه و یقل و امر و احلی می یقل شیار صلی بضم نقیض می یقال خذ بضم
 در عطف امری و تخالف الی ای اخذت حلا و در مجاز حلا و بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 علیه السلام من حلوان الکاهن حلوان ایضا و کاهن در خود مستند بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 و غیره بضم الفاء و شیار بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 حلیت الرجل بکسر و صفت مرد و حلیت بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 نزل اعش فاک حلیت المرأة حلیا حلا و حلیت بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 یعنی و فی معنی حلی حلا و حلیت بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 تخلیته استن و منه سيف محلی حلیه در صفت کردن و حلیت بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 استخوان شین بضم و در ادخلی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 حلا و بضم علی فاعلی بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 را و از ضمیت حماه بکسر نگاه داشتن کسی را از بی غصب فاک حلیت حلیه و حلیت بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 کردن جای ایقال حمیت مکان اذ جعلته حمی فی الحریف لانی الا لندرسو لحمی سوزان شدن سخت گرم شدن روز و نور و غضب کردن مع
 کافی یقال حمیت علیه هو الحمی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 اقتضا و حلیت بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 ساق الفرس همانان بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 بنیره و بی و بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 فلان حلی الحقیقه و حلی الذمار و حلی الحیا ای بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 عرض عن الواو و عن الباء و اما حلی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 یقال حمیت امیرض الطغام حلی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 من فلان حماه اگر کسی رفع کردن چیز را و نگاه داشتن بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 عن و لند و یقال حلی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 و اشتد حلیه بالفتح لکی حلی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 حلی جماعت حلی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 التي فی طرأ حلیه بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 حلیه و لند و یقال حلی بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 الوحشه لا تهاجده العرب بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف
 مثل سوره موبان حلیه بضم شین بقیض هر جلوه مصدره مع فاضله و حلا و اطول معنی و لم یحی علی افعل متعدبا بالاضافه الحرف حرف

جماعت حواری با کسر فاشی مردم بر یکجا از خرگاه و جزان اجویه عت حوة نام موضعی و سمره اشقة صح کافه احوی نعت حواری و نعت منه و ما در ادیان
حوة ایضا سرخی سیاه رنگ احو و مصدر منه یقال احوی الفرس بحودی حواری یقال حوی الفرس بحوی حوة حی کرد
کردن صح فاکه خوار کند لک و احوی علیه ای الحار علیه یعنی فرازند بروی و تحوی علیه ای تجمع و تدار یعنی حلقه شد یقال منه تحت بخت و بعیر احوی
اذا خالط خضره و او و مسفرة و تصغیر احوی احوی کما یقال یسود و خلغوا فی لغته من اوعم قال عیسی بن عمر و اخی حضرت و قال سیبویه هو خطار و وجارها
حضرت اصم لانه نعت من احوی و تقالوا اصم فخر و احوی ابو عمرو و اخی کما قالوا احوی قال سیبویه و لو جاز به اهلقت فی عطار عطی و قال یونس حی قال
سیبویه نه احوی القیاس الصوب و تقول فی تصغیر بحی لکن کل اسم اجمع فیه ثلث یارات و الا بن یار تصغیر فاکه تحت منه بنی حدة و ان لم یکن
اولا بن یار تصغیر ثلثین ثلثین یقال فی تصغیر حیه و فی تصغیر یوب یبیت یارب یارات و تحت ذلک بنانی و سطر الا هم و لو کان طرفا لم یکن یمنین
حوار بالضم و تشدید و المد کیاب حوة یکی حوة زندگانی و زینت ضد موت صح کافه حی زنده و قبیل جبار عت جمیع مفضل من الحوة تقول عجا
ماتی مجابا جبار حوة کمن یقال حیه الله فی حی بالادغام و الاظهار و الاادغام الفزان الحرة لازمه و اذالم لکن الحرة لازمه لم ندع کقولہ تعالی
السنن لکنا و علی بن یحیی الموتی و یقار و یحیی بن جی عن بنیه و تقول فی الجمع حواری کما تقول خسوا قال سیبویه ذبت الیاء لا لافا السانین لان الواو
ساکنه و حرکت الیاء قد زلت کما زلت فی فخر و الی الیضم و لم تحرك سائر الیاء ثم نقلها علیه فحذفت الیاء و حذفت الباء الباقیه لاجل الواو و قبل حواری تشدید
ایضا ترک علی کانت علیه لاادغام و حیا اقوم و حمت حال و اذ اردت انفسهم قلت حواری حیت الفاقه اذ اخی و لدی فی محی و حیت لایکاد
میوت لبا و لدی و حیا اقوم صا و فی اخیار و هو محض طریحیا بقصر باران فراخی سال حال و تشیه حیایان فیتین الیاء لان الحرة غیر لازمه و یقال
انیت الارض فاحیتها ای و جدتها خصبه و اخیار بالمد شرم و شرم و شتم صح کافه و فرج و رحم ناه حیه جماعت استجیا شرم و شتم یقال سحینه
و استحیت منه ذلک و تحت بیاء و حدة ایضا و صلح سحیت فاعلوا الیاء لادلی و تحو احوالها علی الحار حوالها سیبویه حذفت الیاء لا لافا السانین
لان الیاء الاولى تغلب الفاعل بها و قال ما فعلوا ذلک کثرة استقام و قال المازنی لم تحذف لا لتقار السانین لانه لو حذفت لذلک ما اذوا قالوا
یسبق و تقالوا استی کما قالوا یستیع قال لا تحذف سحی سحی بیاء و حدة و تومیم و یامین نعت اهل الحجاز و هو الاصل لان باکان لادیه مقلما یعلوا ایضا لا تری
انهم قالوا اصیت و حوت یقولون قلت و حوت فیلون بعین ملالم یقول اللام و زنده کما شتم قولہ تعالی و یستحون نساکم حذفت الیاء الاولى لا
و قوله تعالی ان الله لا یستحی ای لا یستحی حیه مار و یكون المذكور الاشی و دخلته الباء لانه و حدر من طیش لیل لیل و د حاجه علی انه روی عن عیوب است
حیا علی حیه ای ذکر علی انشی و حیه ذکر حوی سوب ای حوت مار حواری مارگیر ارض مجایه و حوة زمین مارناک حواری جانور خلاف مومان حوة
سکون الیاء نام و حواری حیه ملک الحیاة الله قال مقوی بای الملک سوب حیاک سوب ملک یقال امرأة فحیه بنین لان الباء غیر لازمه
و قبل محی و کل اسم جمع فیه ثلث یارات فینظر فان کان خبر منی علی فعل حذفت منه اللام نحو تصغیر عطا عطی فی احوی اخی و ان کان منیا علی
فعل ثبت نحو ذلک فحی حیا حی و قولهم حی علی اصوله ای هم و قبل قد ذکر فی بلانی باب اللام فصل الحار حیه خیمه خیمه هم و هو هموز
لانه من جنات و لکنهم ترکوا نعتها جبار بالکسر لا المد خرگاه و حیه ایضا حیه عت و هو یكون من برا و ص و لایکون من عطر و هو علی محمودین و نکت
و ما فوق ذلک فحیه و حیه ایضا حیه و حیه ایضا حیه و حیه ایضا حیه و حیه ایضا حیه و حیه ایضا حیه و حیه ایضا حیه و حیه ایضا حیه و حیه ایضا حیه
حبا مستحیه حشی ملک سکرین کلا و حیا جماعت حشی بالفتح مصدر منه صح فاکه حواری احو و دراز با س و
فعل الاشی حواری حذت الساقه تحذیه ای سرعت مثل حذت و حوت کله منی حذ و سست شدن صح فاضه
و حذیه بالکسر نعت فیه و یقال اذن حذو فیه تحذ و یقال لانا ان حذو ای سرخیه الاذن و نعت حذو ای حیه و حیه ایضا حیه
و استخذت ای خضت و یز ایضا و یقال استخذت حذو و حذو سست صح فاضه قال الکسانی حازانی فخریه خیریه

و کرمستان اخیره خرمی بالکسر خراسی و رسوائی و در بلا اقدار **ع کافه** و اخرا الله متدنه خرايه بالفتح شرم دامن **ع کافه** فهو خربان
 و هم خربان خراب بالمد کیاهی يقال اخرا او زکائی فردا و زوج منی طاق و جفت **حشمتیه** ترسیدن **ع کافه** فهو خشان و حی شبا و خاشانی قمیته
 اخشیتیه ای گشت باشد خشیته منه و نه الامکان خشی ای بسبب خوف و قوله تعالى فخشيان برحقها طغیاناً و لفرا قال الاخفش کرها تحتیه ترسانیدن
 و يقال خشن ذواته بالجماد یعنی الذی ب خشی علی فعل خشک خشو خراسی تبا و ریزه و خشت التحد تحتوا اذا احشفت یعنی خراسی ریزه تبا و بار آورده
 خصیته بالضم خایه خصی عتج و بالکسر کذک و قال ابو عبیده لم سمعها بالکسر و يقال خصیاه و لا یفر دقال ابو عمر و خصیتان لخصیان و انحصان
 اکلهم ان السنان تبا ضیا و مشینا خصیا لبا و کذک التی و انما و یما و دران خصار بالکسر و المده خایه کشیدن **ع کافه** خصی نه من خصیلان عتج
 خصیته بالکسر کذک محضی موضع بریدن خصیه خطوه بالضم تمام خطرات بسکون و التحریک مع القله و خطی مع الکثرة منه خطوه بالفتح کلام
 و کما یزدون **ع کافه** خطرات بالتحریک خطار بالکسر و المده عتج و فی الدمار يقال خطی عن السدی دفع و مبط و خطوت و خطیت یعنی و خطیته ای حمله علی
 یخو و خطیته و خطیت رقاب اناس انما و نه خطا کما یخطو خطوا ای کنز و يقال کما خطا بطا ای مکنز خطران بالتحریک اکنده و کشت و رطل
 خطیان کسرتین فاحش و خطی ای اذ انزوبه و همه مکرده خصیت الشی خصیا پنهان کردم و شکار کردم و مومن الاضداد **ع کافه** فاضه خفی برده
 آوردن باران موش را از سوراخ **ع کافه** فاکه يقال خفی المطر الفار من الفافن ای من مجربین اخفا بر شیدن و نهان داشتن خانی نعت بری خافیه
 ما یخفی فی لبدن من الجن و يقال یخفیته ای لم یس و خفیقه قوله سود حلیه و بها ما ستان خفا بالفتح و المده پوشیدگی اثر و نهان شدن **ع کافه**
 ششی خفی ای خاف و یجمع علی خفایا و يقال ایضا برج الخفا ای وضع الامر خفیة جاه ابن السکیت و کل کریمه کانت خفرت ثم ترکت حتی انذفت ثم خفرت
 و نهان ففی خفیته و يقال اذ حسن بن الحره خفیا با حسن بایر یعنی صوتها و اثر و طبعها فی الارض علانی بر کمال مرغ نزدیک بغل آن بر سر شاخها
 نوک و خست دبی فی منتهی الحجاز و احسن و يقال استخفیت منه ای تواریت و لا تقبل خفیت خفوضیف و خشیدن برق در بر **ع کافه** فاضه خفی کذک
ع کافه فان مع قلیلکم کن لیسیل عراض فهو المصغر ان شئت انیم و استطال فی الجوالی و سطر السهام من غیر ان یا حذینا و محال ان یفهمه و ان یخفیت
 اشیای استخرجه من خفی نعت منه و کفن ایخ خفیة پوششها که بر مشک اب جامه پوشند خفا بالکسر و المده کی قوله تعالى ان اسأله اکاد خصیها بالضم
 و انفتح و منی لهم ازبل عنها خفا ای غطا و هو قولهم شکیت ای زلته کما یثبوه طوتی شدن **ع کافه** فاضه خفا بالفتح تنهانی ساقین
 و فسوس و شستن صلبها ببار و گردیدن در خلوت با کسی صلته بالی قال الله تعالى و اذا خلوا الی شیا طینهم و يقال لی منی مع کما قال غود جل من
 انصاری الی الله قوله تعالى و ان من امته الا خلا فیه اندیر می کذل و يقال انما ک خلا ای برادره الا یعنی و لا یجمع لانه مصدر و انما ک خلا علی
 فیصل ای بر خشی و جمع و نه و فی مثل خلا ک فی کجا ک خلا بالفتح و المده ایضا ابدست جا و جای خالی خلیه ستور با کرده و ناقه که بر کجه دیگری مهر و
 و سیر و د و نایه از طلاق و يقال انت خلیه کشتی بزرگ و خانه زبور که در و عمل ننهد و يقال ناخلون کذا ای خالی خلا بالفتح و انفسر خردی کلمه
 نیستی بها و نصب بعدد علی انه فعل کما تقول جادنی خلازید او ضم فیها الفاعل کما قلت خلا من جادنی من زید و تجرأ به با بحر فیه تقول جادنی انهم
 خلازید و می غند بعض من جر جرله حاشا و عند بعضهم مصدر مضاف و اما خلا فلا یکون فیما بعد اما انفسر لان خلا لا یکون بعد الاصله لبا و می
 مع ما مصدر کما ک قلت جادونی خلازیدی خالین من زید و يقال فعل کذا و خلا ک فم ای قدرت و سقط عنک النعم خلا و ده بالفتح بر لفظی علی بی
 خلا ک شعی خالی مبدی زن فردن خایه فرهای که شته خلی باقصر گیاه تر خلا و علی و جادنی مثل عبد و خلا فی سیه انه مع عبودیه غنی قال
 عقیوب و يقال صلبت انبی و خلیته و دم بیا و تر را فاعلی پس در و شد **ع کافه** فاکه فعلی بالکسر و المده عتج در و خلا و فلو توره و علیین حلیت
 در تبعی طبعیای عزت بها علی سبب خلی ای یقطع فملون گیاه در و زگان خلا بسیار علف شدن زمین بطل خلت الارض ای کثر خلا و اها و
 و يقال خلا ک شعی و علی منی و کما کن شوخا یا فتن و خلوت کون متد و لازم و می شدن کم از طعام استخلا خلوت حبتن و خلت الرجل تارکته

و فایده خیرین عرع کافه دنی کوز و عمل او فی هو الذی طال قرنه جدا و دهب قبل اذینه یعنی در ارشده شاخهای وی و سو گوشه خیمه و غیر
 در و او طائر ادنی طویل النجیح و فوار عقیسی معوج منقار او و درخت بزرگ انی در یافتن گشاده رفتن شتر و فوار شتر نیکو در از کردن در تفصیل الکسری
 دنی ازا اکثر من شرب اللبن حتی لثیم یعنی چندان خورد که گوار و کوش خود و قتیته مونث قبل توان قوی و لوه لاه مثله دلا با فقه دلا بهر حد دلی که
 عمل جمع قله منه قلبی و یار الو قو عها طر فایده صمته و یکی از بروج و داغ شتر و سخن یقال جابا لدو باله ایه دالیه ای و لایب لوبیشیدن لوزاجاه
 عرع فایده یقال موت الدو و یجاء فردا کردن از دلا مثله نرم راندن تور را و زنی کردن ای یقال منه دلوته و دالیه اداره و فیه رفیق
 یقال موت بظلال ملک استشفعت الیک لولی ای اسع و هو افعل یقال لاه غرور او فقه قله تقاضه سما بغر و تملی من الشجرة و قوله تعالی
 ثم دنا فتلی ای تدل کقول تعالی ثم ذبب الیه طی ای تمطط و ادلی بحجة ای اجمع بنا و هو یدلی بهجه ایست با و ادلی باله الی الحاکم دفعه الیه و منه
 قوله تعالی و تدلوا بهما الحاکم یعنی الرشوة و هم خون الدمه خص من الدم کما قالوا بیاض و بیاضه و اصله مو بالتحریک اتفاقا لودی یعنی ملک التی قبل
 البیاء کما قالوا رضی رضی و هو من الرضوان و قال سیبویه صیادنی بسکون الیم لای جمع علی دمار و دمی مثل طیار و طبی بظنی لوکان مثل قفا و عصا کما
 جمع علی ذلک و قال المبر و اصله فعل بالتحریک ان جاب جمع مخا فایده نظیره و الداهیه منه البیاء و دل علیها قولهم فی التثنية دمیان الاری الی الشاه عرکما
 اضطر اخرج علی اصله یقال شعر فلکنا علی الاعقاب یعنی کلمونا به و لکن علی اقداننا یقصر الدمی مدفا خرج علی الاصل و تغیر دمی النسبه الیه
 دمی او دمو و المصدر منه ایضا و عرع کافه دنی کذلک یقال دمی الشیء فهو دم علی فعل فمصدره متحرک بالاتفاق و اما اختلاف فی الایسمیه بام
 بت مصورت فی جماعت بایده نام کوی یقال کانهما اسمان جعلوا احد اندی تبری کبری و دی خون خشک شده باشد و سپانیک سنخ و هر چه بغایت سنخ
 باشد مستدی که بر فقی و مدار از غنیمت خود دیگر و دغون آرنه اینی خود اما دمیته خون آوردن خون الوده کردن دمیته شکی که خون پیدا آید
 از وی نرو و دم الاخرین نوعی از ادویه و نو نزدیک این صله من عرع فایده متعده دنیا این جهان نزدیک مونت ادنی از دلو معنی ای
 نزدیک فی جماعت مثل کبری و کبر دنیاوی دمیوی دینی بنسب که ادنت الناقه نزدیک شدتاج وی و دانیت من الممرین اقاربیت منما و
 ای قرابه دنی نزدیک بنه و بالهنر اکس فرومایه و لقیته ادنی دنی و ادنی دنی ای اصل شئی دیدنی فلکان فی الامور کمنع خیسها و اها غرا و فی
 الحدیث اذا الکتم فدنوا ای کلو اما لیکم منی مر و ضعیف قتل ای و اقلیلا قلیلا و دنوا ای و با بعضهم من بعض دنا موصی او نیان و موضع و
 یقال هو این عمل دنی که بکسر و نهم اذ ضمت کم خیر الاجراء و فی الکسیر الاجراء و السکون اذ انضفت الهم الی معرفه لم یخرج خفض فی خود دنی کقولک
 هو این عمل دنیا و دنیته لان دنیا کمره لا یكون لغت المعرفه و و امره لمدار و و داروی فریبی زن لا غری و بار یکی اسب آن شیر است که میبندد
 را که بخورد و بار یک می شود دنا غر دویه جماعت الکسیر فیه یعنی دوا و یقال الکسیر مصدر مثل مدا و دوا و رجل دوا و امراه دویه ای فاسد الحرف
 من او و رجل و امراه دوی استوی فیه المذکر المونث و رجل دوی بالفتح ای احمق و یقال ترک فلان دوی اما اری به حیوة ارض دویه دواناک
 و دوی بالقصر جاری عرع کافه دوی امراض و دود صده کمنع و ادوا و امرضه و ادوا و عالج و یقال هو ید و یدای ای بمرض و یعالج
 و تداوی به تعالج به و دوی شئی ای عوج و لایدغم فرقا بین فعل و فعل دوا به بضم و الکسر سر شیر و جنات و شورا با دویه معنوت جنات و
 شیر او و ام خوردن سر شیر دوی الریح و رین و آواز باد و کذلک دوی التخل و دوی الفحل اذ اکان لهدیره دوی مدوی سر شیر خنده و ابر
 بارعد و دوی الکلب فی الارض اذ اوار و تحمل کما دوم الطیر فی السماء اذ ادار فی طیاره و یقال لبد و یم فی الهوا و الدویه فی الارض یقتل بها
 نعان یعنی و منه اشتقت دوا و الصبی ذلک لایكون لانی الارض دوا و بافتح تم دوی جماعت مثل نوا و نوی و دوی علی فحول جمع الجمع و یقال
 دوی دویه کذلک لایها مفاخره مثلها فنسبت الیه و هو کقولهم تعسر و تعسر و دوا و دوا و یقال لودا و دویه قبلوا الواد الی الکنه الفا
 الافتاح قبلوا و لایس علیه و ایضا و یقال لایها دوا و ای حد و امیه کاسین و دشور و سخن دوا جماعت یقال منه اضا دویه هو و دویا و کید لها

فناخولها ان يكون خبرته اصلية فتركنا التثنية على حالها وقلبت لقال خبر ان دخلنا ان التثنية نقلت في التثنية وادالا غير يقابل
وسوداوان اما ان تكون منقلبة من اواداو مثل كسار واداو ملحقة مثل علبا وروبراو ملحقة فبدرج وشلال ففيها وجمان قلبت وادامثل التثنية
ويقال كساوان رد او ان علبا وان حرواوان او تركت على حالها معنونة ويقال كساوان رد او ان علبا وان مثل الاصلية وهو اوجد ورو
رداو برا فكندن ارتداء مثله ردية بالكسر منه كالركبة والجلسته يقال منه هو حسن البردية ورودية تردية ورايت عن القوم مراداة اذ اراميت بها
ورايت فلانا اي راودته وهو مقلوب مراداة ايضا بمعنى داراه رد بالقصر بلاي وهاك شدن عع كافه اراد متعدي في محل رد اي هالك
امراه ردية رفقيه نافه لاغوشده ارفتن نافه فرومانده براره رذا يا عجز ردي نكر منه اذ از رازم ولا نكر كردن اذ ختن براره لهنوفا رازو پناه
كرفتن كسبي يقال ارزيت ظهري اظلال التجات اليه رسو رسو نفهم والفتح مشدود ومخفا استادن برجا وستر شدن عع فاضه ورجانك
بأي درج برجا استادن شتي ورجا يقال است اقامه الحرب كسبت جبال سياق قولنا كسبت مجربا مدرسا وقدم في فصل الجيم واصلاح
كردن ميان وكس سخن كفتن بخيري اركسي سوة نوعي اركسيه مبره كه در شته در كشد مر ساة بالكسر نكر كشتي في الوقت احابه مبهما اي وامت
من الجبال كوهها فخر واحد اركسيه ويقال بالفحن بالشول ذلك ان افعا عليها ويقال ثمة نرسية كسبت النون نوعي از خزار شيا كسبت المدرس
اشية جماعت شوة بافهم والكسبه ششي عجزا رشو ياره داون عع فاضه ارشاه ياره كرفتن ستر شاه ياره خوستن بر كم وشير جستن كره ازارا در
ارشاه رشوت ازان ورسن بر دلو بستن يقال ترشيت الرجل نسي كردن سبي رشية اي نظامه وارشني فخطل اذا امتدت غصانه شنبه بالاشية
شاكمان خرد در برج حوت وي من المنازل رضوان كسبت الضم خوشد مر ساة كدك بسنديان عع كافه رضني بالكسر مصدر محض يقال ضربت عنه
واصله رضوت يقال ضريت شي واثنية فهو رضني ومنه على الاصل الاسم الرضار بالمدر وعن كسائي رضوان محمول في تثنية الرضا والجمي والوجه
ورضيان جميع ذلك من الواو عيشته راضية اي مرضية لانه يقال ضريت عيشته على ما لم يسيم فاعل لا يقال ضريت بالفتح ويقال ضريت به صاحبا ورضيت
عليه في معنى رضيت به وعنه ايضا الرضا رضيت فخشود كردن تسنيت اذ الرضيت بعد جدد وترضيت فراضاني وراضاني فلان فرضوت ارنوده
بالضم اذ غلبته فيه رضوي كوهي بخديه رضوي منسوب كوارطي درختي از درختان ريك رطاه كمي وهو فعل من وجه وفعل من وجه لانه يقال ارم
ماروطاي بدو بخ بورق واديم مرطي ايضا ولحق تاء التانيث في واحد بديل على ان الالف ليست للتانيث وانها في اللام الحاق اوني الا علبا
وارطت الارض اذا اغتبت الارطي راطية موضعي اراة بافهم كدك عي بالكسر علف كياه اراء جماعت عي بالفتح جريدن وچوانيدن وچشم شدن
وعع بفتحهما يقال منه ارمي النجوم دعي البعير الكلاء وارفعي مرعنت الابل اراء رعا مري كياه وجر كاه وجريلن وفي البشر مري لا كاسعدان عي
جراينه دكاه دارنده ولقب بدردي رعاة ورعيان رعا بالكسر المد جماعت مثل قاض وقضاه وشباب شبان وجائع وبيع قولنا كسبت عبيد
الرعا وذر الرعي على ابري عي غنمه ويقال جل ترعية كسبت النار وضمها والباء مشددة فيها الذي بجدي رعية الابن ترعاية بالكسر مثله رعاوي بافهم
الفتح شتران كردا وكر دوقوم جر الكنده رعا عيشهم وشتن وكرستين نكاه شستن وكر كسي او باهم چرا كردن ستور وكونن در شتن كسبي منه قوله لا تقبلوا رعا
قال الاخفش بغير وراعا بالتثنية على اعمال القول فيه كانه قال لا تقبلوا رعا او من الرعونة بستر علو كاهه شستن خوستن في الشل من ستر عي اذ رعا
ظلم رعاية بالكسر سباني وباس رعيت شستن امير وحرمت كسي نكاه شستن يقال رعيت عليه جر منه راعي والي رعية عامه مردم ويقال ليس المرعي
كالركبي رحوة بالفتح والكسر باز استادن از مري عع فاضه ارعوا مثله يقال فلان حسن الرعية ووقار عوي عن البصير رعايا بالضم والقصر وعي
بالفتح الاسم منه مثل بقيا وبقوي اراء فخشودن بر كسي يقال ارعيت عليه اذ ترجمته ويقال منه ارمي البه للماشية اي اغتبت لها مراعيا اذ رعا
سمي الاصغيت اليه رعايا بالضم المد بانك كد دن شتر عع فاضه وفي الشل كسبي برعاهها عانا يا ترعية ككاه اذ در دن شتر ومنه قولهم
كلام مرغ اذ لم يفع من معناه ويقال ايضا اصغت المهر مرغى وشتن كاهها نشاقه وخرقة خرقة ثلث ثلث ككاه ستر شير مرغى جماعت

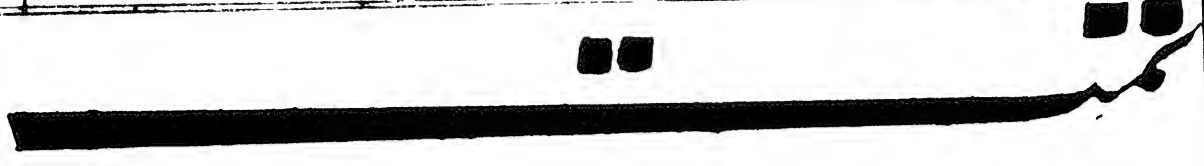
بلد حفظ و تیسند زرد شود و در تکی تقریر و تیسند گویند تا مشیر معبود در بیان صراحت کلمات در اثبات ثبات قاری و قرا صحت و شکانه صواب
با کسر هاء صغویل کردن **ع** فاضلی معنی کند که **ع** کافه یقال صفت یوم اولیات للزوب یقال صغوة بالفتح و کسر هاء صغ
سیله ایک یقال اگر موافقانی صاغیتهم الذین یسبون الیه صغار گوش داشتن سخن گوی یقال معنی بیه از مال بسجده نوحه و ذکر کردن خور و
رجعتن یقال صغیت الانار ای ملته و یقال بوضع ناهه اذ انقص حقه و صفت النافه اذ املت رسبها الی الرحل **ص** صغاء بالمد و شی خلا
که **ع** فاضله نصیفه روشن کردن و صغوة اشئی خاصه محمد علیه السلام صغوة الله من خلقه مصطفاه صغوة مالی بهضم و الرفع و کسر و صغوانی بالفتح
لا غیر اذ کان بلاه و صغوت بقدر اخذت صغوتها صغاة سنگ روشن یقال فی مثل مندی صغاة صغابا بقصر عت صغار و صغی کند که صغوار
بالمد سنگها صغوان کند که **ع** صغوانه و یوم صغوان اذ کان صافی الشمس صغید ابرو صفا مقصور بر صغی مکتبه و نام جوی مصفاة بالکسر یا لونه صغی
ناهه بسیار شیر صفایا عت و کند که نشاء و لقد صفت تصفود و صغی خالص و کزیده از عینیت و صغیتة ایضا صفایا عت و نام زنی و صغیتة الودا خلصت
و صغیتة و تصافینا تصافیا و صغیتة ختره و صغیتة بشئی اذ اثرته به و صغی الرحل من المال الادب و خلا و صغی الایمیر در فلان و صغی باله
اذا خذ که و صفت الدجاجة اذا انقطع بطنها و صغی الشاة اذا انقطع شعره صغوة نماز و دعا از بنده و رحمت از خدا و در رسول و در مشکا
و یوم بوضع موضع مصدر تقول منه صلیت صلواة و لا یقال تصلیتة تصلیتة نماز گزاردن و در و کفین و در کردن عمامه و در بطن نصی من از
نماز و دومین سب ربان صلی الفرس اذا جاء مصیدا و هو الذی یتلو السابق لان رسد صلاه صلاه بالفتح سنگ پس صلاه کند که و ایضا نام مرد
صلی بر یا کردن گوشت **ع** فاکه و فی الحدیث انه اتی بشاة مصلیته و بکایدن بکایدن کسی و منه لمدالی جمع مصلاة و فی الشرح معنی دوم
و فی الحدیث ان الشیطان یفوح و یصالی و یبش و یوردن صلی بهضم و کسر و فتن بکش **ع** کافه قوله تعالی تم ولی یا صلیا و شیون گوی سخن
کاری صلاه تصلیته در آتش انداختن قوله تعالی منوف نصلیه یا و قری قوله تعالی و صلی سیرا و من خفقه فممن صلی النار بالکسر ای خرق و یقال
تصلیت بالنار و صطیلت بها و فلان لا یصلی بناره اذ کان شجاعا ای لا یطوق صلا با بقصر طرف میرن بها صلو و صلت افرس از استرخ صلاها
و ذلک اقرب شاجها صلا بالکسر و المد بریک صلا النار بالمد کسر و صلا النار با بقصر فتا و قوله تعالی و مع و صلو قال بن عباس ی کنایس الیهود
مواضع صلوات صلیان بناتی و شتی صمیان بر کشتن و جستن جل صلی شجاع و یقال صلی تصیدی اذ مات دنت تراه صلیانیدن نیز
بصید و کشتن صلیان و فی الحدیث کل ما صمت دفع ما صمت و کلام استوار کردن سب بیان و گردیدن بر و در صغی علیه و انصب صغوا بالکسر
یکی از چند نه و خت که به از یک رخ رسته باشد و بر او بر و مادر صغوان تیشته صغوان شجاع و فی الحدیث علم الرحل صغایه صغوان و جاه نمذیک که
بر و از یک موضع باشد معنی بقیض و متروک که کز آب در و گرد آید و یقال بوشن فی الجبل و یقال اخذته بصنایه ای بکجه صغوة بالضم سنگ و ده بر همت
نشان صغوت و صغوی غلط من الاصل و ارتفاع و لم یبلغ ان یكون جبلا و باد و صا و خنک صغوة صغوة یقال صغوا اخذت صغوی تصویبه باده بکرون
شتر را و بر او و کندن نشن ناخن شود یقال منه صغوت لابی نخی اذا اخرته و بر منه للفعل و خنک گردیدن شکر گویند ناهه تا فیه شود و یقال منه صغوت
اناهه صغوة صغوة میان پشت آب و بالا کوه و بالا بر خری و جا گرد آمدن صغبار بالکسر و المد عت برج بر بک توده و شنه صغی ز سیدن
آب و سایل شدن جستن **ع** عجم و کافه **ف** فصل ایضا و صغوی متیز کردن و بر یا کردن آتش جزیر **ع** فاضله صغابة بالفتح مغالی کو باخ و جبر
و صغیت علی اشئی شدت عیدان خلفه و صغابی خاکستر گرم صغوة نیم چات معنی بهضم و بقصر جاستگاه بزرگ و بوشن فرشت قال نه جمع صغوة و من
ذکر قال نه اجم علی فعل مثل طرد و طرف غیر تمکن مثل سحر یقال بقیته صغی و صغی بدلتون اذ اردت صغی بیک ثم عبده صغاء بالمد و الرفع چات فراخ یقال
بالکان حتی صغیت کما تقول صغت من صباح و طعام چات یقال منهم صغون ی تیخون بیده صغاء بالمد و مضیته لا غم فیا و بیده صغله کند که
صغی سب صغوب صغابا بالمد و نام سب صغیان نام مرد ضا جسته کل شی ناحیه البازرة کرانه ظاهر بر خری یقال ثم نیز یون الضوا حی

[illegible]

على قول من يجمع فعل مثل فليس فليس ولا يجمع فعل على الفعل الا في حروف معدودة مثل زكن ازم من اجل معصية من قد جمعت ابدني
 الشعر على ما يادوا في تصغيره وفي بعض العرب قيل للبدية مثل رجاء يدبان مثل رجاء نوانا في وستر من ايدى قواه مالي به يدان اطاعة قوله
 تعالى السمايين ابايد وقوله تعالى حتى يعطوا الجزية عن يد اعرف في السلام يقال عن نقد النسيه ونعت نكولي وجمع على يدتي ويدتي بهم والكسر
 عقي عقي على ايدى ايضا ويقال يدتي فلان من يده اذ يبيت يده ويبيت هو وعاء عليه كما يقال تربت يده ويدت له رجل اي صبت يده فهو يدي و
 ايدت عنده يد اي استطعت اليه فانما هو يد يدي يدي فية ويقال في السؤل عن فوج طمبي في الجبال ايدتي ام رجول يعني اوقعت يده او
 رجله في الجبال وبادية اجدية ياديد عطية ياداه امن يدي الي يده وعطية مالا عن ظهر يدتي تفضلا لامن بيع ولا من قرض ولا مكافاة تهبت لغنم
 بالدين يعني بتمنيتي بغير بعضا تمنى بعضا تمنى بديش روه وذاقته من يد اكل السكاك اي اما قدمت كما يقال ذابا جنت يد اكل اي جنته وحقته
 اول ذات يدن معناه اهل شي ويقال سقط في يديه واسقط يستعلاان يجوز ان اذم قوله تعالى ولما سقط في ايديهم انذروا ويقال في مواء ايد سبا و
 ايدى سبا متفرقين هما اسمان جلاهما واحد ويقال لا فعله يد الدهر ابدان في يدتي افي ملكي وتصرفي ونسبة يدي ويدي و امر امة يدتي اي
 صنع ورجل يدي ايضا وما ايدى فلانة في التعجب يد وادي ووسع ويد الثوب افضل منه اذا تعطف تحت يقال فوضي اليد وقال لفرام بعضهم
 يقول لذي اليد ذاك الذي هو مقتول بهروان ذواليدن يكي ارضها يسمي بذلك لانه كان يعمل بيديه جميعا باب الالف اللينة اعلم ان الالف
 على ضربين لينة تسمى الفاء وتحركة تسمى نبرة وقد ذكرنا النبرة وذكرنا ما كانت الالف منقلبة من الواو والياء وذا الباب مني على الفات غير منقلبات
 من شي فلما افردناه احرف بجاء مقصورة موقوفة فان جعلتها اسما ودهاوي تونث ما لم تسم حرفا لينة تصغيرا واذ كان كانت صغرة في تحط
 او خفية وكذلك القول فيما يشبهها من الحروف الالف من حروف المد واللين الزيادة حروف الزادات عشرة يجمعها قولك التوسمة قد تكون
 في الافعال ضمير الاثنين نحو فعلا ويفعلان والاسماء علامة الاثنين وليلا على الرفع نحو رجلان فاذا تحركت في نبرة وترا في الكلام للاستفهام نحو
 از يد عندك ام نعم وفان اجبت نمران فصلت بينهما الف مثل لانت في انت تبادي بها ايضا الا انها للقرين دون العبد والالف متصل هي كل ما
 في الوصل لا تكون الزائدة والالف قطع هي كل ملئت في الوصل وقد تكون زائدة مثل الف استفهام اصلية مثل فدا و امر اذا جوف هو اسم ميل على
 زمان مستقبل لم يستعمل الا مضى الى جملة يقال اجبتك اذا قدم العبد نحو قوما موقوع قولك اجبتك يوم ليقدم فلان ليس ستمها وهي ظرف محكي في
 الشظو الجرا يقول تعالى اذ اعلم من آياتنا شيان اتخذنا زورا وقوله تعالى وان نصبرم سبعة باقمت ايهم لوزم ليقطون تكون للمفاجاة معك
 في حال قولك خرجت فاذا زدت قام اي خرجت ففاجاني زيدا في الوقت بقيام اذ جوف في ما مضى من الزمان تكون للمفاجاة مثل اذا و لا يلحقها
 الفصل الواجب نحو قولك سينا انما اذا جابه زيد وقد تزدادان مجياني الكلام كقوله تعالى واذا دعا دعاهم سي اي وعا دعاه وقوله تعالى حتى اذا اذوا
 واذا اخل اي حتى اتوا الى اسود وهو حرف خافض ونهني لا بداهة الغاية كقولك خرجت من الكوفة الى مكة ويحيى يحيى عندي يحيى بمعنى مع كقوله تعالى
 ولا تأكلوا أموالهم الى أموالكم اي مع أموالكم وقوله تعالى من انصاري الى يد اي عند المد مع البدل وقال سيبويه الف الى وعلى منقلبتان من
 الواو والان الالفات لا تكون فيها الا ماله ولو سمي به رجل قيل في تفتية الوان وعلان واذا الفصل به يضر قلبك يا بنحو اليك عليك وبعض
 العرب تركه على حاله تقول لأك وعلاك لا بدان وانما ههنا هو حرف يفتح به الكلام بفتحة كقولك لان زيدا خارج كما تقول اعلم ان زيدا
 خارج او لو لم يفتحن فاذن من وتجمع لا واهله من لفظ واحد فذو اولات ثلاث واحدات او لا ما فيها فهو ايضا جمع لا واهله من لفظ
 واحد والمذكور ذه للموت يحد ويقتصر مقصوره كقوله تعالى يا ايها الذين آمنوا اذكروا الله الذي و ممدوده بني على الكسر يوي فيه المذكر والمؤنث وتصغير
 التاء بضم الهمزة مشددا والياء بالمد والقصر فيدخل عليه اية التنية كقولك مولاي بالكسر على النبله ومن العرب من ينون الهمزة مكسورة
 ويقول مولاه تحمك ويمنع الكلف للخطاب تقول اولئك اولئك قال الكافي واحد اولئك فلك ووجه

بحرف التثنية والتقدير لا والله فقلت في اخذ ف الكلام اختصر لكثرة استعمالهم في كلامهم فقدم كما قدم ما هو ذا وما اذا وكون كناية عن الغنى والفاضة نحو
 فمركب ضرب وضربا وعلامة غلاما وهو المذكور في التوضيح وانما هو الواو في هو والياء في هي على الفتح فزق بينهما الواو والياء للثمن ما من نفس النسم
 الملكتي ومن الواو والياء للثمن ما من صلة في قولك راقيوه مرث لان كل مبتدئ فمختار ان يني على السكون الا ان يعرض بالوجه المحركة وهو اما اجتماع الساكنين
 كما في نحو كيف ايرج حيث او كونه على حرف واحد مثل الياء الزائدة او للفرق بينه وبين غيره كالفعل الماضي بني على الفتح لانه ضارع الالف فيضارع
 تفرق بالحركة بينه وبين ما لم يضارع وهو فعل الامر المخاطب نحو فعل ربما خافت من هو وي الواو والياء في ضرورة اشعر كما قال سحر فبينا في شير
 رحل قال قائل به وقال ع دار سعدى اذه من هو كما به ورا حذو الواو مع الحركة كما قال الشاعر في قوله وطوى امي شتافان له ارقان
 قال النخس في لغة ازوشناه كثر وقال الفراء العرب تقف على كل مؤنث بالهاء اظنا فانهم يقولون عليها بان فيقولون بهمت وجارحيت
 واذا دخلت الهاء في التثنية انتهت في الوقف عندتها في الوصل ربما ثبت في ضرورة اشعر فمضم كالحرف الاصل في تكميلها لا التقاء كنيته عند
 الكوفيين ونشد الفراء شعر يارب يارب اياك اسأل غمراه يارباه من قبل الابل به وهو كثر في الشعر وليس شيء منه بحجة عند البصريين وقد روي في
 في الوقف لبيان الحركة في قوله وسلطانية وما به وانه من قبل الابل به وهو كثر في الشعر وليس شيء منه بحجة عند البصريين وقد روي في
 اذا خفف اسن معظم الامر مقطعا به فاجرا بحرف الاء والاضمار وقد تكون الهاء من الهزة مثل هراق وراق واما بالمد والسكر جربا لابل قد تقصر
 تقول بيت بالابل اذا دعوتها فلما في حاجتها بالقصر للتقريب اقبل لك ان انت قلت ما ان ذابني انك من امرأة تقول انا ذه وما هو ذا اذا كان
 قريبا وما هو ذلك اذا كان بعيدا وما هي ذه للتقريب وما هي تلك للبعيدة والهاء في كلام العرب على سبعة اضراب احدها للفرق بين قائل فاعلة كضار وضارة
 وكريم وكريمة والثاني للفرق بين مذكر مؤنث في الخمس نحو امرأه والثالث للفرق بين احدى جمع في نحو بقرة وبقرة وتمر والربع للتثنية
 اللفظية وان لم يكن تحتها حقيقة تانيث نحو قرية وغرفة والخاص بالهائنة مثل علامة ونسابة وهذا مع ملاحظة وبقاقة وهذا قد كان منه ما يجرى
 تانيثه الى تانيث النائية والنهاية والذاتية وما كان فاما في مؤنث به تانيث السمية ومنه ما يسوق فيه المذكور والمؤنث نحو رجل ملونه وامرأة ملونة وادس
 ما كان احدا من جنس يقع على الذكر والانثى نحو لينة ورجية والسابع تدخل في الجمع لثلاثة اوجه احدها ان تمل على النسب نحو المملانية والباء تمل على الجمع
 نحو الموازنة والجارية وباللانه تدخل عليها الهاء كقولك كياج والثاني ان تكون عوضا من حرف مخدوف نحو المازية والزادقة والعبادة وسمي على
 بن عباس عبد الله بن عمر وعبد الله بن الربيع فكون الهاء عوضا من الواو والذاتية من فاعل نحو علة وصفة وعوضا عن الواو والياء في التانيث
 من عين الفعل نحو ثمة من بالياء واقامة وعوضا من الياء في التانيث من فاعل نحو علة وصفة وعوضا عن الواو والياء في التانيث
 الالانث عند تولي الفعل منها اي توسعي وتجاوزا بالانث بدعائه فاصلا لانث مع بل فصار فيها معنى تخفيف كما بنوا الواو والياء وجعلوا كل واحد
 مع الالانث حرفا خالصا من الفعل منها وبنها انضم اليها والقريب الى مكان هناك منها كالحا وبها للبعيدة اللام زائدة والهاء
 للخطاب فيها دليل على التبعيد يقع المذكور وكثير لمؤنث قل انما جلس بها من قريبا ونحو منها اي تبا هذا وبها ايضا للتعجب واللام والاسمى لاسم
 انفس شعر وحديث الركب يوم ناه وحديث ما على قصره طه وبها انما تشديد اي ههنا وهناك اي هناك ومنه قوله تعالى من ههنا وههنا اي من
 ههنا وههنا ويقال في الذات خاصة ههنا بزيادة ما في آخره قصيرا في الوصل معناه يا فلان وهي بل من الواو التي في ههنا وههنا
 من حروف الذوات اصلها يا مثل هراق وراق ما حرف معجزة من حروف المد واللين وهي من حروف الزادات ايضا فكيف بنا من المكنم
 الجور ذكر كان او اني كقولك في وعلامة ان شئت كنتها وان شئت فتحت لك ان تخدعها في الذات خاصة تقول اقوم يا حبا والالانث
 جارت بعد لف مقصورة فتحته لا غير نحو عصا ورحا وكذلك الجع كقولك تعالى ما انتم بمصرحى واصله مصرعني سقطت النون للاضافة فاجتمع
 الساكنان فحركت الثانية بالفتح لانها ياء مكنمة وزوت اصلها كسر بعض القراء تويمان اسكن اذا حرك حرك اليك ليس وجه فمؤنثي بالياء المكنمة

الا انه لا بد له من ان تزلو قبلها نون وفاية للفعل سليم من الجرك قولك ضربني وقد زيرت في المجرور في اسما مخصوصة لا يقام فيها في نحو
منى وعنى ولدى وقطنى فانما مفعول ذلك سليم الذي بنى الاسم والحرف عليه وقد تكون علامته لتأنيث في نحو قولك
افعلني وتفعلين وتكتب بقصيدة منها يا كنه وبي حرف ابدال لتقريب البعيد تقول يا زيدا قبل وقول ابراهيم يا كنه
من قبرة بعمر كلمة تعجب انا قول تعالى الا يا عبدوا بالتحيف فالمنى الا يا هو لا اسجد ونحذف المنادى التثنية بحرف ابدال كما
حذف حرف ابدال التثنية بالانذار في قوله تعالى يوسف عرض عن هذا اذا كان المراد معلوما وتقال بعضهم ان يا في هذا الموضع
هو للتثنية كما قال الاسجد وانما ادخل عليه بالثنية سقطت الالف التي في اسجد والانه الالف وصل فذهب الالف التي في الاجتماع
السالكين لانها وسين ساكنان قال ذو الرمة شعر الا يا سلمى يا دأى على سبي ولا زال مني الجوع عايلك القطر
تم الكتاب في هذه نسخة الحد الا بحوالي العدد والحساب على تخم هذه النسخة انتساخا صفو الاثني عشر والعشرين من نسخة نسخة بحرية و
اتفق بفرغ من تأليفه تصويره بمين رفيع الله تعالى هذه نسخة الاثني عشر من نسخة نسخة واحد وثمانين وثمانية بكا شعر حسبا الله بلطفه السميع عز



قد استتب بعون الله المحمود بكل اللغات وجملا والموصوف بكثرة الهبات وقطعا طبع هذا الكتاب من الصحاح
المفيد لدوي المنطق لفصاح المسمى بالاصراح مع الحاق اقتراح جعل الله
طبعه مقبولا عند العالم المقام بصفوة النبلاء الاعلام حسب مرزى الهمة الرفيع
بمحنة البية استاجر الامين القاضي عبد الغفور بن القاضي
بن يامين سلمها الله وسلم وصاحبها الله من كل تعب والم
في مطبعة الهند وپريس دي بياتام بنم سيارى لادامه الله ناعم
البيان يصحح بيع الاشارة اتيق الاطار عمدة ابلغار واثمين
نزل الخطباء ذخر المعربين امام اللغويين وراس الادب
عين النخلة ووجه العرب المتحلي كلامه بقلادة العتيان المولوى
محمد اسد على الاسلام آباد المولوى محمد عبد الرحمان
المولوى محمد اسد على الاسلام آباد المولوى محمد عبد الرحمان
ثمانين واثني عشر وثمانين من نسخة نسخة
ابنوبه على صاحبها الف
الف صلوات
والتحية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على خير خلقه محمد و آله و اصحابه اجمعين اباعبد الله بن يحيى بن قيس بن جند فارسي غير متعارف که در کتاب جلی ترجمه صحاح
واقع است و حکیم عبد المجید خان مرحوم معانی از ابفارسی سلیم بنسبندی معلامت رقوم هندسی زیر نظر عرضی بیائین بر صفحه نگاشته و اکثر جا با کتب منوی بر
خط و کرافتفا نموده اند چون در فخص این استیلاج تصفیج بسیار می فید و نیز بخفای رقوم دقی رو مید و نظر بر این نجات مذکوره را چیده یکی انموده بطریق در
تبریت بوب و در عای حرف اول ثانی که هت لفاظ مقتضی همین بود مرتب و مجز قراح در فربنگ صلیح می نمود و اکثر جا معانی آنرا از برهان قاطع و تمسک کشف
بجرا بجا بر و غیر ذلک تحقیق نموده تغییر داده شده و در بعضی مقام تصرف را جایز داشته کمال خودش در گذشته اگر چه نماید آن ازین کتابا یافته نشود
جسی نعم هوکیل باب الف آاب آور و کفکاب بند ی پانی کابین آاب جامه بروزن کا نامه جام آبجور می طرف آابا گویند
آاب خور مشرب و کنار دجله و مثال آن شه که مردمان و جانوران از آن جا آب بردارند و غرنده بند ی گهاث آاب خیر سیل و طینان آب خیر
جور آاب کا مده ناخن شنی است که از بونیه و شیر و آباز بر و غیره ترکیب مختلفه ترتیب دهند آاب کند زمینی را گویند که آب را نکرده شه جا کباب و در آن
افکنده آانتش کا و جوی که بدن تشنه را بر میزند آا خرمیان بسکون است که سراج آب استماع دکا را گویند آا حور بضم ثالت و سکون و معوله
جای علف خوردن آب را بود و بی حلف آا رود و آا شه مانند کاجی نمیی حلوانی روانی که از آرد و زنده و بیشتر مردم و منش خرنده بحرانی بخینه گویند
آا سنج بند گاه ساعد غربی مرفی بند ی کنی آا روع بادی گویند که از گلوبا صدار آید بند ی دکا را از دوزن بروزن من خلا نیدن سوزن و
امثال آن آا شرح بروزن منی آا رخ که نولول بند ی منی دانه سخت بیدر که بر اندام بدید آید بند ی مسا آا شام ریس منی خود منی تنگ مثل حریره
که توان آا ساید آا غل بکثر ثالت منی آا غل است و آا جایی باشد که در کوسبار آن بخت خوابیدن گویند آن سبازند آا گفت بفتح کان فارسی
و کسر آن آا زار و پنج و محنت و آفت آا ملج آتی را گویند از آن که بر زیکر آن زمین را برایشان بیا رکنند آا صغ آا منحن آا میزش و خیر شه بهم آا واک
خشک میان دریا بند ی با پو آا و لکان بروزن نافران آا دخیته آا ویزان را گویند آا عیمیه زانو کا سه زانو آا ورفن بروزن فزن نامی
است که در پوست بدن آدمی بر می رسد و آرا و میگویند آا رزن بفتح نام غله است که بند ی چینه گویند آا زار منی تنای منکی تنگ شه آب
و رازخانه دراز دانه صفت آبی است که دراز خلقت باشد آا سیرل آا کان فلسی گیاهی است زنده که بدان چیز رنگ کند آا سپینه
بفتح نون ویم برگستان را گویند و آن پوششی است که در جنگ بر سپ پوشانند آا سنج بلکه و بیای محمول سنج رست و بلند کردن آا سنج کردن نمیی
بلند کردن کردن شه اسکنه اسکله که افزای است مرد و در گران را آا فروشه نام حلوانی است که از آرد و روغن پزند آا صاع بضم فاول قاصد
بریک را گویند آا سنج بفتح اول ثانی میوه است صحرانی نمیی کل انبان آا نه و آن پوستی و بخت کرده که دست را گویند بر می آویند آا و تره
تیزک باشد و آن نمیی است خوردنی است آا و ده بفتح دو و قرار ی است که بدان گل میخ برام و دیوار اند اند خیدل منی است آا کردن شتی
کون و ناه دیون و گرفتن شه اندر ر بفتح اول و ثالت بند ضمیمه آا ندان آا ندان و آن دختیت که صمغ آن را بحرانی جلوت خوشه
بغی آا که آا که مخفف آا که که صمغ دخت آا ندان شه بند ی نیک آا کشک و ن منی گشت زدن شه منی در سگام خوشحالی
آا نشان را بر بریم زنده جانچه صدای آا زان ظاهر گردد بند ی شک آا که آا رسک گیاهی است که بار و میوه آن گری است که چاک بر خار که در
جامه آویرد آا رسک آا ران گیاه است آا و ما ح بروزن حجاج نوعی از آا که آا شه باب الباء باب سحاب گیاهی است

پروا فرغت و ترس هم باک غیر باشد پروین آتی باشد که بران آرد و شکر و ادویه حاره کوفه و مثل آن بیزندندی چینی شیر بافتح
 زمین بست و بند که کسل را گویند و بضم اول برین آید که از شدت بوی برهنه زک از زبان بریزد و پشمانی بکسر اول یعنی سرگی و غش کی
 رانده کیتی باشد و بفتح و بضم نیز آمده است بکسر اول برآردی را گویند و عموماً آردی که ندم وجود نخود از ابریان کرده باشد مخصوصاً
 و آنرا برین سوین خوانند بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 و فتنه معرب نیست بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 آنرا بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 فارسی مفتوح چیزی باشد که آنرا برین بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 و در هر دو کلاه و شمشیر و نیز گویند پناخ بر وزن جراح بهیله اندی باشد از ریشها خام که در دوک نمیده شود بندگی لکری تیغ
 پاک خرنج بندگی بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 شاد زری را از آن معلوم کنند پوپاک بر وزن کجک یعنی پوپاک بر سر است جلد و بومع بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 و در شیب آن راه بود پیر منجه برین خورد پیسه بانی مجهول یعنی سیاه و سفیدیم اینجه عربی الملق پیشاره بانی مجهول و آنچه طبعی را
 گویند که تعلقات و کل در آن کنند و بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 بخانه ها گردانده و فروشد پیله بانی مجهول غوزه ابریشم که گرم تنیده باشد و گرم ابریشم نیز گویند باب التار تا سه صدی موم
 فر به و فشرودن بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 از سخن است که در آن بسیار گفته شود تا ه زنی باشد که بر سرش شمشیر و مثل آن شنید هیچ متفلسی می برافراشتن ترف نوعی از
 کشک کباب باشد و کشک دفع خشک شده را گویند ترنجیده بضم اول بانی در هم کشیده شده ترید بر وزن منی ترید که برین نان و شیر
 و دوع و غیره باشد تخاره طشت گلی را گویند تفسان یعنی تفت و گرم تفسه بضم اندو بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 اول بانی سکون ماث یعنی تکت که تخم در تخوان انور باشد تکه بفتح اول بر وزن عله بزی را گویند که سر کرده و شیر و گله گویند
 باشد و برین نیز گویند عام از بزرگویی غیر کوی تاک بفتح اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است بکسر اول بضم نیز آمده است
 تمام اندام فر به و بر گوشت تندر بضم اول سکون مانی و فتح ثالث یعنی غرنده در عدد که از بانی از سبب برآید بتاک بفتح اول
 سکون مانی باکان فارسی سوار که برین سبب مضبوط کنند و دوس که بران بار برینت بار و در حکم سازند و تواره بفتح اول بضم نیز آمده است
 و دیوار را گویند که از فی و علف سازند و جبهه بضم فتح جم سبب توسن بر وزن کون حشی درام نشونده و سبب سرکش و جبهه را گویند
 تومنی اگر بکسر اول حروفی کردن توک بضم بانی مجهول یکدسته می بپیم را گویند تیرک بر وزن زیرک آبهائی که در
 و یک جوشان سبب بخت شدن گوشت یا در پها روغن جوشان هم میرسد و بخاری که از بار بپزند آب و یک شله و پندمان می جبهه
 تیر بکسر اول سکون مانی موز صد خرن که از بانی برآید و نیز دادن از دمان و مثل مراد از برآوردن آواز باشد آن از آن میخی
 پشت بطنی نیست و تیغ یعنی نمیده است نیم بر وزن نیم کاروان سبب بزرگ باب الحیم جاش انار غله پاک کرده
 و جزمین را گویند جوا از بضم اول سکون و جزمین را گویند بندگی که بران جوال بضم اول عربی که از بضم هم بهیله که بران کنند
 جونه بضم اول بانی مجهول جای را گویند و سرکه سبب و متبه و غله و کجه از طرف از جهت فروختن او بزرگافروخته شود جوشن بر وزن
 کون جی باشد و غرنده و حلقه و تکه آهن با هم باشد همچنان جبهه باب الحیم الفارسی چاو چاوان بانی فریاد

بروزن کا زار خراک اندک است که قوت طبیعت باشد **خورش** بروزن خرد و سوب حریف است و آن چرتی بود بسیار عالی که نهی برین رحمت
بهرم گور ساخته بود **خسک** زرق یعنی پوست گوسپند که دست کند باشد و در آن آب و روغن و غیره نهند با لفظ خیسک کت بخت موجود یا نه نشود
یا نه شد خیسک بالکس با کاف فارسی شراب دان خمار و مشک بزرگ است بندش که بال گویند کشف باب الدال دارد اگر درون زرق
از دیر بایند و نبات و شبنم و در آن گون بسیار دهن دار و می یک شکسته یعنی خاکستر مخلوط بخون که بدان دیگر شکسته را با آب
و اس افوازی است که بدان غله و گوشت و برقی غلیم خوانند سندی بنسوا و درش کبیر اول دستخ نانی و کون افوازی است کشف و زان
و انال نشان را که بدان جرمها سوراخ کنند و در او بفتح اول یعنی شسته و برگردان و چنان باشد و دروش بضم اول و او معر و داغ و نشان
درو می یعنی در و دست اس آسانی باشد که از آب است گردند **کستان** بالفتح مکرر حیل و نذر و زرق و دهره دست است
جنا دست بند لعل معر و اید و مثال آنرا گویند کندان شسته کشته و دست بند است بند خا منی بقیه اثر خدا کت بخت موجوده از آن
یا فتنه کشته قبضه آسیا که دست گرفته آسیا گویند و سیانه منی دینه که حلقه طلا و نقره و انال شایسته است بر سخن بند کنگ
و سوره بفتح اول بروزن بود و چوبی شد که بدان حلقه خمر را پس کنند سندی بیل و فرک منی دهره و گنده و سطر باشد و لوت بضم
جمع و لطار بالفتح منی ناقه ندان شکسته از پیری و له بفتحین جانوری باشد که از قاتم گویند و کرب محرابی را هم گفته اند و مغره بالضم بروزن کجده
یع دم و سخنان میان حیوانات که بعضی غیب گویند و مہ بی در پی دم زدن منی پنا و بینه بالضم منی دم شد و دو کار و بروزن
گندار معروف فیجی و دو کار که میان کا و مقراض یک بکان و دزدان دو کار و بروزن که در مطق مقراض را گویند و دیدان بروزن
رسمان مخفف دید بان شخصی گویند بر جا بلند کرده و بالا تیر کشی نشیند و هر جاز و در بند خرد و دیزه بروزن یزده منی دیزت در رنگ
و لون سیاه باشد و سبب و شتر و خرمی نیز گویند که از کا کل تا دوش خطیای کشیده باشد و یک افراز از افراد دیگر را گویند منی یکدیگر
طعام بریزند از خود و بادام و شمش و فلفل و در چینه و فلفل زیره و آن بی بابل و جمع آن توال است و یک پاییه منی یکدیگر است و پاییه منی باشد
باب الرار را سو جانور است مفهومی که از اموش خرا گویند سندی بیل را قهر گیاهی است مانند سیور و پیاز را و چه نوعی از گور و چین
بروزن سید منی نفس کشیدن شایسته بروزن و سیدین بار گران و مفت دیگر است بالضم عت و حکم ر سش بالفتح مخفف از شست و آن از
آریج تا سر گشتان و باشد و زرشک بالکسر تخم سپیش منی یکدیگر و زرشک شراب شراب رگد از شرابی باشد که باز ضن
انک است و در آن نهند و گمانا پیدا آمد و رگد از شراب باموضو باین صفت شدن شد و رگومی کبیر اول و کون نانی و شست ثالث منی نه گفته و کاکل
از هم رفته باشد رنده بفتح اول اسرار باشد که در و در گران چوب و تخته و آب آن بخور کنند و ندیدن بروزن خمدین منی تر کشیدن رنگ
بروزن شک بزرگویی و گادوشی رود بالضم با و او مجهول نام سار است مفهومی که نوازند و رود کافی رود گان که جمع روده باشد
یعنی مفهومی که گفته اند و در ششش بضم کاف و کشین دل کنایه از روز جنگ جدال باشد و یو پاروی منی مقابل و در و در و
روین بالضم بروزن سوزن گیاهی است که بدان جامه و بشیم و انال آن رنگ کند و رخ کبیر اول فتنه انسان حیوانات دیگر که روان
و آبی باشد و نفیس خند کنایه از خیره کهنه است باب الرار از اک با کاف فارسی گوهری است کافی که به شکند و معرب آن زاج
است سندی بیکری زرا و استاد و با و کلکار را گویند زامده البکر جگر گوشه که انی بحر الجوز بر زوده بروزن بود و گنده ناما و
بحر الجوز منی ستر و ایش منی بودینه کوبی شسته است زرقه یعنی زنی را گویند که زانیده باشد و او را چهل روز زرقه می توان گفت و سار
کبیر نانی زرقه حاضر نام عیار را گویند که یزده و کوچک باشد و زرقه زرقه را نیز گویند زرقین بضم اول بروزن خرچین حلقه باشد که به چار چوب
در صفت منی زرقه در ابران اندازد زرقه کا و در و در زرقه و مان آنرا نیز گویند زرقاک بالفتح شاخ دشت کجور و زرقه بفتح

[illegible]

شده و بیشتر گردیده داشته باشد فرماق خلا حای طهارت خانه که بالای خانه مجره سازند و فرورشته خار و خشک بران نشاند و فرورز
 بفتح اول بر وزن مویر یعنی کندن و درن بوی کشیم باشد خواه از سر خواه از عضو دیگر فرورز نمی است که در اسبندی پنج و نهمی در برن فرج یافته شد
 فسار بفتح معنی سار و آن چیزی باشد که در جرم و در نزد برسم بیان کنند فسان بفتح سکی باشد که کله و دهم بران تر کنند فسوه بفتح
 و فتح ثانی و ثالث از زه خواه از سر باشد خواه از زیر و هم فسوس بکسر اول و او همچون از می غرضت و سوزان باشد فتنق بفتح کاکل است
 و بخار سر و تا بمقدار یک و ب بطریق طره و علامه که در نزد بعضی اول و دوم است را گویند فلما ته بکسر اول و فتح تا از نوعی از صلابت که از اسب بکشد
 بزند و در فارس سیده خوانندش فله بفتح اول و ثانی باشد و در بعضی و معنی غرضت که شیر اول حیوان نوزائیده شد بندی بوسی یا فله و ترجمه
 ترس غلطی چنانچه است و فله معنی در محل آن باید دید بفتح اول و سکون ثانی و به خایه را گویند یعنی بیماری است که سبب شکاف شدن است و تنگ
 زیر پوشی که بران سوز دارد و از خایه افتاده شد معنی قبله و فوق نیز فور بوزن مور و همس که مذکب فرزند حاصل فریدن بخانه
 خریمیدن و بخت شدن باشد فریدگی نیز و مال سی باب اتفاق و مختار بضم اول و بوزن بسیار گویند کشی را گویند قلا و ز بوزن
 بخا و ز قلا و زست که سوارانی را گویند که بخت محافظت لشکر بیرون لشکر باشند و معنی بر نیز آمده است قوز گویند شاخ و از جنگی اما در بران
 و غیره با معنی قوج یافته شد قولاج جمیدن است بفتح اول و حبت رفتن است بفتح اول و کشف باب الکاف کار کرد و حبت مخفف
 کار کردن است کار نیز بخانی همچون خرمانی را گویند که در زیر زمین بکنند تا آب از آن روان شود کار بوح یعنی کج چشم کاره بفتح زلفه و
 مطلق منزل و خایه باشد و علامتی را گویند که حیوان در کنار دم از شاخهای خست سازند و چیز از آن و نیز تا صید از آن سیده بفرودم و دانند آید خود
 و عقبتن بهمان شده دام را بکشد کاره خانه و منزل کین گاه صیاد را گویند کاسوی موسیبت و باه و موسی خوک نزدیکان خرد کنند گاه
 معنی کایو که ناوان است و کشته و دیوانه فراج و کر باشد یعنی اصم کام کام خرد و گاه را گویند که بوقت کشیدن گام یکام است می رسد
 بندی جیبی گام کاواک میان غالی و بغیر را گویند بندی که کلا گیت را بکشد و فتح و سکون ثانی و زور عمل را گویند که بچه جوی باشد که
 ارد کنندم بریان کرده شده را که با چیزی خسته کنند برهنند و بشورند و بوی صبح کمی بوزن صبی میگویند باده را گویند کبان بوزن و معنی
 تبار است و آن ترازوی است که یک پله دارد و بجای پله دیگر سنگ است این آن و نیزند بچه بوزن معنی حججه است کسب بفتح کیم تنگ تنگ
 بندی تنگ کشف ساره موضی را گویند از پشت است که پیشین بران باشد کز تنگ بوزن تنگ جوی باشد که کار از آن و قاقان جای بران
 و قاقانی کنند که لیشه بوزن اشته که دست که معنی چلباسه باشد بندی جیبی کرد باضم قلعه زینی را گویند که کنار پای نرا بلند کرده باشند و بران
 از چیزی بکارند یا نعت کنند که کرانک استخوان نرم که از اجزای غنچه و خوند کرده باضم و فتح لیف جولا سگان که در ابار بر تار
 جامه باشد که بفتحین زنگار بندی را گویند که بر سونان میوه و شال نشیند که بهضم اول و فتح ثانی باشد و بچه سبب سوز و خالان را گویند
 و باغیر شد و گوی را گویند که با جویگان بازند و بچه سبب خراش را گویند که نیز باضم خانه کوچک خانه علفی باشد و بر بختن بندگان را نیز گویند
 که او به بوزن و معنی کجاده سیل بضم اول و تخانی محمول یعنی روان و حست کردن و دفع نمودن است کشل بفتح اول سینه بجل و بیکه را گویند
 و زخم و شیی نیز گویند که برست و با شتر هم رسد و از آن پیوسته زرد است و برون آید کشا و زین بفتح اول و معنی بختان نیز گویند است کنند باشد
 کشا و زین را نیز یکی گفته اند که شتر قوا و آلود و زرد آلود و شال است که دانه آنها را برآمده و خشک کرده باشند کچلی بوزن و شتر جانوری
 باشد بانی که سردی تنه دارد و یکی را یک و در گویند که فرغ است بعضی گویند که نوعی از اسب است که از اسب است که جوی خوند کف تنگ مقدار یک
 مشت سنگی که آن درو سید کفیشتر و آن درو باغیر تنگ کف و نقره و فلزات دیگر است بضم بیوند کند و بعضی گویند که قله زین است
 و بران شکلی ای طرف مس و برنج را بکشد کفک بفتح اول و سکون ثانی معنی کف باشد و آن چیزی است که بر روی اسب و شال آن می کشند و از

[illegible]

[illegible]

